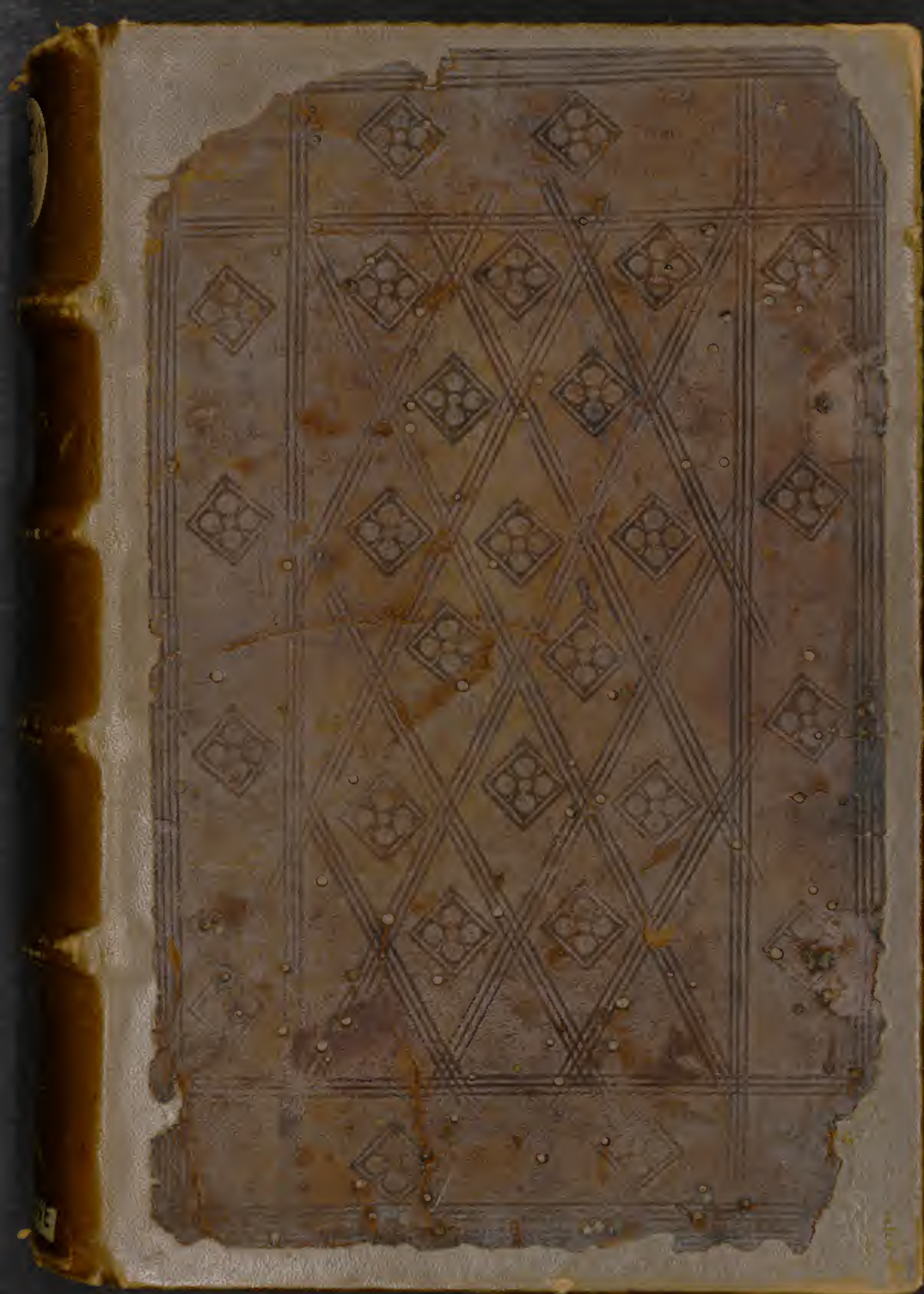
RECVEIL

Dupuis...

Gourmaye

catalogue [illegible] [illegible]

n° 1062, 1063, 1064, 1077, 1131

Recueil

1° Petrus de Alliaco (Pierre d'Ailly)
Destructiones modorum significandi &c
conceptus
insolubilia (ab eodem)
Parisius per Durandum gerlerii
librarium
(manque le 1er f°)

2° Tractatus consequentiarum
Magistri Martini Magistri
1489
voir (XV) E. 79²

3° Joh. Buridanus. Sophismata
(fin du XVe s) voir (XV) E 79²³
4° Tractatus de arte obligandi
(Petr. de Alliaco) 1489
5° Sophismata mag. alberti de Saxonia
1489

Tractatus đarte obligādi Editus a magistro Petro đAliaco Sacre theologie doctore

t Ractatu
rus de obligationib⁹:
tractatū dei grā de eis ꝺ
in q̄nq̀ capl'a distiguā. In pmo di
uisoꝝ tmoꝝ huic arti ptinētiū de
scriptiōes ponā. In 2° diuisas sup
pōes ꝛ relglas sbiūgā. In 3° oblig̃
tiōez i suas spēs distigā. In q̃rto de
pma spē obligatōis scꝫ de pōne me
expediā. Ji q̄nto depositiōez supad
dam. In sexto et vltimo de dubie
positione finaliter adiūgam: et i h̄
finē habebo tractatū. Quātuꝫ ad
pmū. pmo est notādum ꝙ oblig̃tio
multis modis capitur vno° p actu
q̄ quis obligatur alteri i aliquo do
no q̄d mltis modis ɔtigit: puta ex
pacto vel sine pacto: sicut habet vi
deri sexto ethicoruꝫ de hac obliga
tiōe nihil ē ad p̄sēs. Scd̄o° capi
tur logicaliter puta p actu obligā
tis aliquē ad sustinendum p certo
tpe aliquā ppōez secūdū aliquē sta
tū: et sic capitur h̄. Scd̄o notād̄
est ꝙ obligatio hoc modo capta a q̄
busdam sic diffinitur. Oblig̃tio ē
o:ō ɔposita ex signis obligatiōis
et obligato. Ab alijs sic est ora
tio ɔposita ex signis obligatiōis
et posito vel deposito mediante q̄
vna cū admissione tenetur obliga
tus infra tēpus obligatiōis ɔcede
re positū et negare depositū. Ab a
lijs sic. Obligatio est q̄dam ars me
diante q̄ opponens ligat rn̄dentē
ad suam volūtatē. sꝫ iste descriptio
nes omnes videt̄ diminute p° q: nō
dat̄ p vrū genus diffinitiꝫ cū obli
gatio sit actus obligātꝫ: sed et nul
la eaꝝ per illum actū dat̄ nec per
equalens. Scd̄o q: pma descripsio
cōuenit alijs a diffinito. conuenit
enī huic orōni q̄sitiue: quis posuit
tibi hanc oratōez: omnis homo est
rome: que tamen nō est obligatio ꝛ
ꝙ sibi ɔueniat patet. quia est oratio
ɔpostita ex signo obligationis pu
ta ex ly posuit et ex ly obligatio scꝫ
oīs homo est rome. Secūda diffi
nitio deficit quia nō ɔuenit dubie
positioni que tamē est species obli
gationis. Similiter et tcia q̄ obli
gatio nō est ars sꝫ potius actus li
cet de ea habeatur ars. Itē quia p
obligationem non ligat opponens
rn̄dentem ad suam volūtatem nisi
cū admissione quare omnes iste de
scriptioēs dimittunt̄: ideo alit̄ dif
finitur mo:e āti quoꝝ sic. Oblig̃ti
o est p̄fixio alicuius enūciabil' ad
sustinendū secundum aliquē statū
In qua diffinitiōe ponit̄ p̄fixio lo
co generꝭ est enī obligatio actus p̄
fixiu⁹. Et subiūgitur alic⁹ enūcia
bil' id est ppositiōis dr̄ nalit̄: ad in
nuēdū ꝙ ex sola p̄fixione ppōis est
obligatio: ꝛ tādem subiūgitur alia
drn̄a ad sustinēdum scd̄m aliquē
statum scꝫ affir. vel negatiē vel du
bitatiē. Sūt enī triplices stat⁹ p
pōm idisputatōe: sicut postea dicet̄
vt si opponēs dicat respōdēnti po
no depono vel dubie pono tibi il
lam homo est rome: est obligatio
obligans respondentem admittē
tem ad sustinendum hanc homo ē
rome affirmatiue saltem Sed di

ceret aliquis obligatio non est nisi
respondens admittat et huiusmo
di prefixio non est sine responden
tis admissione igitur nō quis hu
iusmodi prefixio est obligatio. ma
ior est nota minor apparet quia si
opponēs diceret pono tibi hoc hō
est asinus statim ibi esset p̄fixio hu
iusmodi enūciabilis ad sustinēdū
ipsum affirmatiue et tunc non ad
mitteretur a respondēte nec deberꝫ
admitti. Ad illud dicitur concedē
do maiorē et negando minorem vñ
licet posset opponens ꝓferre propō
nem tñ sine admissione non esset p
fixio eius ad sustinendum ſm ali
quē statum sed hoc fit principalit
mediāte admissione rñtis q̄re ratio
non concludit. Scūda descriptio
est huius termini obligatū et est il
la pars obligationis ad q̄ sustinē
dū scd̄m aliquē statum infra tēpus
obligationis mediante obligātē
et admissione rñdentꝫ obligat. Dr̄
notanter in descriptione scd̄m ali
quē statum ad inuēdum ꝙ obliga
tum qñqꝫ debet teneri affirmatiue
quandoqꝫ negatiue quādoqꝫ dubi
tatiue secundum diuersas obliga
tionis species. Dicitur notāter me
diante admissione quia vt pꝰ dc̄m
est sine admissione nullus obliga
tur. Dicitur notanter infra tēpus
obligationis quia extra tempꝰ ob
ligationis nō tenetur rñdens aliqꝰ
per obligationem variare rñsionem
Aliter aūt ꝛ breuiꝰ describitur sic
Est p̄fixum enūciabile ad sustinen
duꝫ scd̄m aliquē statum infra tēpꝰ

obligationis et tertio sic est propō
obligata que sequitur in mediate
signuꝫ obligationis dum tamē sit
admissa. exēplū vt dicat opponēs
pono tibi istam omnis hō est rome
hec propositio oīs homo ē rome: se
quitur signa obligationis hec scꝫ
pono tibi illam que sūt signa obli
gationis quare propō illa est obli
gatū. similiter hec pono te ɔcedere
primū ꝓponendū a me et tunc qd̄
sequitur signū obligationis scꝫ po
no ē obligatū q̄re hec propō tu ɔce
des p̄mū proponendū a me est ob
ligatum. Ex hijs descriptionibus
sequitur ꝙ non oē obligatū ab ali
quo admissum et eidem infra tēpꝰ
obligationis propositum est ab eo
ɔcedēdū. scd̄o ꝙ nec sequens ex ob
ligato esse tale: tercio ꝙ aliquod ta
le est negandum ꝛ suuꝫ oppositum
concedendū. patent omnia per de
positionē. Tercia descriptio est
huiꝰ ɔpleri tēpꝰ obligationis ꝛ est
totū illud tempꝰ qd̄ est post admis
sionē respōdentꝫ quousqꝫ opponēs di
cat cedat tempus obligationis vl̄
obliget rñdentē ɔtrario modo res
pectu prime obligationis. Quar
ta descriptio huiꝰ cōpleri ptinēs
alicui propōni. et est quod ad eam
sequit̄ vel eidē repugnat vt si illa
esset admissa sortes sedꝫ: pertinēs
erit illa sortes non currit quia se
quitur ad eam. Etiam illa sortes
stat vel currit quia repugnat. Vñ
patet ꝙ duplex est pertinens scilꝫ
repugnans et sequens nec tamen
quia repugnās pertinēs dicit̄ suū

oppositū debet dici impertinēs sed
ex q ipz repugnās est suuz opposi-
tuz sequitur q̄re sicut vnū oppositoꝝ
ptinēs dicit ita et aliud ptinēs di
ci debet. Circa quā descriptionē
notanduz est q̄ Pertinētiū aliud ē
ptinēs obligationi tantū. aliud ad
missioni ꝛ obligatōi sil'. Aliud ob
ligato tm̄. Aliud obligato et bene
ꝯcesso. vel bene cōcessis. Et aliud
obligato et ꝯcesso vel ꝯcessis cum
opposito bene negatis vel bn̄ nega
toꝝ. Quīta discriptio ē huius
cōplexi ptinēs sequēs obligationi
tm̄. et dicit illud qd ex solo obligati
one sequit exēplū. vt si opponens
dicat tibi. pono tibi istā. tu es pisi
us q̄ admissa ista ꝑpositio. aliqd ē
tibi positū est ptinens sequēs obli
gatiōi tm̄. q2 bn̄ sequit posui tibi
illā tu es parisi⁹. g aliqd est tibi po
situ semper supposita admissione.
Sexta descriptio est hui⁹ cōple
xi sequens obligatiōi et admissiōi
sil'. ꝛ dicit illud qd ex obligatiōe ꝛ ad
missiōe sil' sūptis seqt. verbi gr̄a si
ponatur tibi ista tu es rōe. et tu eā
admittas. illa ꝑpositio tu es obliga
tus est ptinēs sequens obligatōi ꝛ
admissiōi sil'. Septia descrip⁹
est h⁹ cōplexi sequēs obligato tm̄
ꝛ est illud qd ex solo obligato seqt
vt si te esse parisi⁹ fuerit tibi posit ū
et a te cōcessum. tunc illa tu nō es
rome est ptinens sequēs obligato
tm̄ seqt eni tu es parisi⁹ g tu nō es
rome. Ex q̄ descriptiōe vna cuz ali
is patz q̄ nihil ꝓhibet eādē ꝑpōem
esse ptinentē obligatiōi tm̄ ꝛ obli-
gato tm̄ vt posita ista aliqd est tibi
positū in h casu ista est pertinen a
posito q2 ipsamet est tibi posita et
obligatiōi. q2 bn̄ sequit pono tibi
istā aliqd est tibi positū igit aliqd
est tibi positū imo etiā est ptinens
obligatōi ꝛ admissiōi sil'. nec h ē in
cōueniēs eo q̄ dicere est ptinēs ob
ligatōi tm̄. nō ē aliud dicere. q̄z dicere
ptinēs illi qd ē obliga⁹. ꝛ nihil ali
ud q̄z obliga⁹. Unde valde restat
dicere tm̄ est ptinēs obligatōi ꝛ est
ptinens obligatiōi tm̄. eo q̄ vna est
exclusiua et alia nō. Octaua de
scrip⁹ est hui⁹ cōplexi ptinēs seqns
obligato cū bene ꝯcesso. aut bn̄ cō
cessis. aut cuz opposito bene negati
aut bene negatoꝝ. ꝛ dicit sic: q̄ ex
eis sil' sūptis seqt. verbi gr̄a. si pōat
tibi ista. oīs hō est rome: ꝛ postea po
nat tibi ista tu es hō ꝯcedenda est
q2 vera est ꝛ imptinēs deinde ꝑponat
tibi ista tu es rome tūc illa est perti
nens sequēs ex posito cū bn̄ ꝯcesso
seqt eni. omis hō est rōe tu es hō g
tu es rōe. Exemplū de ptinente se
quēte ex obligato cū opposito bene
negati. Ut si poneret ista oīs hō est
asin⁹ et de⁹ est ꝯuertūt deide ꝑpo-
neret ista hec est vera hō ē asin⁹ negā
da est. q2 ē falsa ꝛ iptinēs deide. hec
nō est vera de⁹ ē. ē ptinēs sequēs ex
obligato ꝛ opposito bene negati: se
qt eni de⁹ ē ꝛ hō ē asin⁹ ꝯuertuntur. ꝛ
hec nō ē vera hō est asin⁹ igit hec nō ē
vera de⁹ ē. ꝓportionabiliter ponant
alia exēpla ab his. Circa has de-
scriptōes ptinētiū ē notādū. No
tanduz q̄ de ptinētibꝫ obligationi

vel admissiōi vel ei sil'ib; nō est cu ra ꝫ ꝑ ꝑtinētib; cōputāt nisi inq̄; tū essent sil'ꝑtinētia obligato tātū; vel obligato cū ɔcesso vel ɔcessis vel cū opposito bene negati vel ne gatoꝝ quia solū de ꝑtinentib; isto modo curat eo ꝙ obligatio nō obli gat ad sustinendū obligationē vel admissionē. sed obligatū tantum.

Nona descriptio et vltima est de ꝑtinēs alicui ꝛ dicit ꝙ nec ad ipm sequit nec repugnat vt patet de se. Et si petat q̄re nō descripsi ꝑtinētia repugnātia. Rn̄deo ꝙ ideo ꝙ oppo sita sunt ꝑtinētibus sequentib; et ideo ex descriptiōib; ꝑtinētiū seq̄n tiū talia facilr cognoscūt. q̄rtū ad scdm caplm sit pma suppō ista.

Prima suppo. ista ppō ex eo dr possibil'. q: q̄litercūq; p eā significat pro nunc secundū totalē significatiōem ita possibile ē esse. Pōt psuaderi sic q: ppō non dicit possibilis eo ꝙ pōt eē ṽa. q: sic oīs ppō vocalis vel scri pta esset possibilis q: quęuis p no uā impositionē pt esse ṽa nec dr vo calis possibilis eo ꝙ pt esse ṽa sine noua ipōitione q: sic illa scripta ī papiro papir⁹ n̄ ē non eēt possibil' q̄d flm est ꝛ pȝ ɔn̄a. quia sine noua ipōe termīoꝝ n̄ pt eē ṽa. q: q̄ncūq; hec est ṽa papir⁹ eēt et ex ɔnti sua ɔ̄dictoria eēt vera ꝛ n̄ ipsa nec dr possibil' eo ꝙ sic illa nūc significat ita pt eē sine noua ipōe terminoꝝ quia sic hec non eēt possibil' de⁹ est ꝛ hō ē asinus ɔ̄ūtur. q: sine noua ipōe nullo modo pt eē sic nūc signi ficat q̄re vī sufficiēti diuisiōe ꝙ ex eo ppō dicitur possibil' q: q̄litercūq; n̄c p eā significat scd̄z ei⁹ totalē si gnificationē ita pt eē. Et dr notan ter penes eius totalē significatōez q: hec ɔditional' ē ṽa si homo ē asi nus hō ē rudibil' ꝛ tamē penes ꝑtia lē significationē significat hoīem eē rudibilē q̄d n̄ ē possibile secūdū aūt totalē significationē significat solū illatōez eē bonā ɔn̄tꝫ ex ante. Et h̄ ē possibile īmoveꝛ q̄ ppter p pō tota dicit possibilis ꝛ si dicat si hec sit descrip⁹ ppōis possibil' seq̄t hanc non eē possibilē omīs ppō est ꝑticularis cōseq̄ns ē icōuēiēs ꝛ pbat ɔn̄a q: si ē possibil' igit qualitcūq; p eaȝ significat pt eē ponat igit in eē tē qualitercūq; p eam significat eē ē. Et vltra igit illa ē ꝛ tē seq̄t ꝙ a liqua ppō vl'is eēt ex ɔnti ꝙ aliq̄ n̄ est ꝑticularis ꝙ ē ɔ̄dictū ei⁹ Rn̄r ne gādo ꝙ seq̄t eam n̄ esse possibilem. Et ad pbationē dr ꝙ q̄litercūq; p eā significat pt eē ꝛ dr ꝙ illa nō dȝ sic poni in eē q̄litercūq; p eā signifi catur eē est ꝫ sic q̄litercūq; p eā sig bat ita est demōstrādo ista ꝑterita vl' voce t ipa ꝛ pōat tē ī eē q̄litercū q; significat p a ita ē tē n̄ seq̄t eā eē q̄re cessat rō. ꝛ n̄ ē mirādū ꝙ ita po nat in eē nā sicut facim⁹ variatiōnē subiecti in multis alijs vt album pōt nō esse albū vel albū pōt eē ni grū Ponitur in esse sic hoc non est album vel hoc est nigrum.

Secunda suppositio ꝙ quocun q; possibili posito in eē lȝ seq̄t flm

tū nō sequitur ī possibile p3 p̄mo p̄ ozvt dictū ē ibi in cō clusione. Tertia suppositio seq̄r ex illo omne obligatū simpliciter possibile est cō-cedendū et admittendum si p̄oāt aut deponatur aut dubie ponatur P3 ex p̄cedēti quia cū ex nullo tali sequitur īpossibile nō est rō propter quā n̄ admittetur. ꝯfirmat̄ q2 vnum possibile admittere et aliud negare: vr̄ ei debilitas respondēti3 nō potentis quodlib3 possibile de fēdere: q̄n ad aliquod īpossibile seu aliud aliquod inconueniens deducatur ītelligitur tū̄ suppō q̄ qđ libet tale est admittēdum a sciente ipsum esse possibile. Ex qua suppositione patet tres regulas eē̄ falsas ꝛ defectuosas quibus dicit̄ in positiones non esse admittendas in quibus significatio impositi dependet ex veritate vel falsitate vel dubietate propōis posite. Silr̄ et illas que dicunt q̄ vbi obligatū repugnat obligationi vel admissioni vel ei simul non est admittendum quia cum talia sunt possibilia omnia sunt admittenda a bene rn̄dente et sine deductione ad impossibile sustinēda. Ex dictis suppōibus p̄nt īferri aliqua correlaria vtilia p̄ diuersis casibus obligationum dissoluendis. Primū correlariū q̄ nō oportet ꝯsequentiā valere q̄ arguit̄ ab an̄te de t̄minis se de intentiōis ad sil'e ꝯn̄s de t̄minis p̄me intētionis siue affirmatiue vel negatiue p̄batur ista q2 sic hec ꝯn̄a valeret hec est v̄a hō est asinus ḡ homo est asinus et sic impossibile sequeretur ex mere possibili ꝯn̄s ē ꝯtra scđam suppōem et ꝯn̄a p̄bat̄. q̄a q̄ ꝯn̄s sit īpossibile notum est s3 q̄ an̄s sit possibile patet p̄ primā suppōnem q2 q̄litcūq3 p̄ istā significa t̄ita pōt esse nā si ly asin⁹ p̄ totā cōitatē3 īponeretur ad significandū tm̄ q3 m significat hec dictio risibile qđ bn̄ pōt fieri: tū cess3 sic sic p̄ an̄s significat̄ q2 tc̄ hec homo est asin⁹ esset v̄a. Scđa probat̄ iđ sic eē̄ an̄t3 est ꝯtīgens ꝛ eē̄ ꝯn̄t3 est impossibile ḡ an̄s nō infert cōseq̄ūēs i bona ꝯn̄a p3 ꝯtingens nūq̄3 īfert īpossibile in bōa ꝯn̄a. An̄s declaratur quia eē̄ an̄tis non est aliud q̄3 illud ꝯplexū hō est asinus esse v̄ū. modo hoc pōt fieri per nouā īpōem cōitat3 s3 q̄ ꝯn̄s sit impossibile patet de se. Tertio probatur idem sic ꝯn̄a q̄ nō tenet ex impossibili deb3 esse bona q2 in significatione an̄tis includat̄ q̄dāmō sc3 explicite vel implicite significatio ꝯn̄tis. Sed hec ꝯn̄a n̄ t3 ex īpossibili nec significa⁹ ꝯn̄t3 includit̄ in significatiōe an̄t3 ḡ n̄ vale3 ꝯn̄ā est n ō. an̄s pro p̄ma p̄te ē notū de se spāl'r vbi ꝯn̄s nō ē nec̄ium s3 sic nō ē h̄. Ex p̄ scđa parte p3 q2 an̄s est mere possibile cū nō significet vt dēm est nisi hoc ꝯplexū eē̄ v̄3 q̄re n̄ t3 tāq̄3 ex impossibili ꝛ q̄ significata sunt disparata p3 q2 an̄s sigt̄ hoc ꝯplexū esse v̄ū et ꝯn̄s risibile eē̄ rudibile q̄ sūt dispata simpl'r. quarto hec ꝯn̄a aliq̄n nō valuit ḡ nec n̄c valuit ꝯn̄a p3 q2 si cōsequētia aliq̄ valeat ipa est nec̄a et ex cōsequenti

ꝑvaluit. Añs p3 q: añq̄3 isti termi hō et asin⁹ eēnt impositi nō valuit hec ɔña hec est vera hō ē asin⁹ ḡ ri sibile ē rudibile ḡ cū nūc añs et cō sequēs p̄cise idē significāt qđ tūc si gnificasset ɔña formata sic tunc n̄ valuit nec n̄c valebit. Quito p batur si valeret hoc ess3 eo q̄ in ista hec est vera hō est asin⁹ ly hō et ly asin⁹ stant psonaliter p3 ħ q: si ppō simplr et precise significet ħ ɔple xū eē v̄ū n̄ silr significando p hoiem aial risibile et per asinum rudibile nullus diceret eā valere. Et ex ɔñ ri stabunt tmini psonalit si ɔña va lebit s3 ħ est manifeste fl̄m cū intel lectus solū adūtat ħ ɔplexum esse v̄m hō est asinus ex q̄ p3 ɔñam non valere. silr mō n̄ v3 negatiue vt non seq̄t hec n̄ est v̄a de⁹ ē ḡ de⁹ non est de⁹ pbat rōib9 eisdē. Ex q̄ seq̄tur q̄ nichil valent tales ɔñe a est no mē tuū ḡ tu es a tu v̄e vocar3 asin⁹ ḡ tu es asin⁹ homo ē ris. et hmo est rudi. ɔūtūr s3 ħ est risibil ḡ homo ē rudibilis tu es pisius ꝛ tu es ro me sūt silia tu non es rome ḡ tu nō es pisius et sic de silib9. Probat quodlib3 hor rationib9 p⁹ factis Scđo seq̄t q̄ non o3 ɔña3 valere q̄ arguit ab añte de tminis simplr p me intētionis ad silē ɔñs de tmis scđe ītētionis q: n̄ seq̄t homo ē aial ḡ hmo vocat aial q̄ n̄ seq̄t p3 q: ex opposito n̄ sequit oppositū non ei seq̄t null⁹ homo vocat aial ḡ nullus homo ē aial vt p3 p p̄mū corrolariū Silr non seq̄t homo ē aial ḡ hec ē vera homo est aial q̄ a ex opposito non sequitur oppositum vt dictū ē

Quarta suppō oīs nr̄e obligati ones et rn̄siones et oppōes tp̄e ob ligationis facte debent fieri ꝛ capi tāq̄3 facte p eodē istāti l' eadē mēsura tpis adeq̄te Nec suppō est ab oib9 ɔcessa tpt pbari. q: alias bn̄ rn̄dē do ifra idē tps abligationis poss3 ɔ cedere ɔtradictoria q̄d n̄ ē ɔcedēdū

Quinta suppō ad oēi ptinēs d3 rn̄ deri ac si ess3 nūq̄3 obligatio facta p3 q: cu sit iptinēs n̄ v̄r nec ē rō q̄re p pt obiectionē debet ad ipm mutari rn̄sio Ex q̄ seq̄t q̄ ad oē iptinens eodē mō rn̄deri pt infra sicut extra v̄bi grā posita sit ista tu es rome et admissa postea pponatur tibi ista aliquis homo est parisius q: ē ip tinēs ipa est ɔcedēda infra tps si sicut ex tps obligatiōis ɔcederet.

Premissis q̄bus sōd suppō nib9 subiūgēde sūt aliq̄ rgule des uientes oib9 vl' pluribus speciebus obligationis q̄ꝛū. Prima regula est hec q̄ nūq̄3 infra idē3 tēp⁹ obli gationis concedēde sūt ab eodē rn̄ dente ppōes silr sibi inuicem repu gnātes siue ɔdicētes p3 q: copu latiua cōposita ex ptibus sibi iuice3 ɔdicētibus est impossibilis pro eo dem instāti q̄re non ɔcedēda.

Secūda regula oīs p pō scđm ali quē statū admissa a rn̄dēte q̄tiēscū q3 pōit eidē itra tps obligtōis ab eodē scđm eūdē stat ū ē sustinēda p3 q: vl' sustinet eā vl' ei⁹ ɔdictorium

si eam habetur ꝓpositū nō ɔtradc̄o riꝫ quia cū infra idem tēpus susti net illā scd̄m vnū statū si cōtradc̄o riꝫ sustineret scd̄m eūdem statum siml' affirmaret et negaret duo ɔtra dictoria pro eod̄ tēpore obligatōis qd̄ est cōtra regulam precedentem

Tertia regl'a ꝓpō semel ɔcessa īfra tēpus obligationis quociensc̄ūqꝫ pona/ tur infra idem tempus semper cō cedenda q̄litercūqꝫ res significate sint mutate ptꝫ qꝛ si nō cōcederet oporteret postea cōcedere suā cōtra dictoriā aut non negare et ex con sequēti pro eodem instanti r̄ndēs ɔcederet ambas ptes cōtradcōis quod est contra primam regulam.

Quarta regl'a d̄e ɔn̄s ex cōcesso vel ɔcessis aut ex opposito bene negati vel negatorū scitum esse tale vel ex omnibꝫ istis sil' sumptꝫ aut ex aliq̄ vel aliquibꝫ istorū infra idem tēpꝰ est semp concedendū ptꝫ quia si ali qd̄ tale negaretur oporteret oppo/ situm ɔcedi tūc ex alio sequeret̄ op positum concessi vl' ipsūmet bene negatū ꝛ sic finaliter duceretur ad cōcedēdum duo cōtradictoria vl' de beret concedere ɔn̄am esse bonam ꝛ concedere eius an̄s et non concede re ɔn̄s quod esset destruer̄ omnem modum arguendi.

Quinta regula repu gnās cōcesso vel ɔcessis opposito bene negato vel negatꝭ vl' oibꝫ vl' q̄busdā ipsorū infra tempus abligationis est ne/ gandū probatur sicut precedens:

Sexta regula nō est icō ueniēs infra tē pus frequēt ɔcedere fim̄: dū tn̄ q̄s sit obligatus ad ipsū vel sequitur ex obligato cum cōcesso vel cōcessis vel opposito bene negati vl' bene ne gatorū pꝫ omne possibile admittit̄ in hac arte vt ptꝫ p tciā suppositio neꝫ mō multa possibilia sunt falsa.

Septima regula est aliq̄ ꝓpō īfra idē tēpus abligationis vno lo co ꝓposita ē ptinēs sequēs et ɔcedē da que si fuisset in alio loco ꝓposi ta esset neganda verbi grā posita et admissa ista oīs homo est rome de inde ꝓposita ista et concessa tu es homo ipsa est sequens inpertinēs deide 3ͦ loco posita ista tu es rome ipsa est sequens concedenda. sequi tur enim: omnis homo est rome: tu es homo: ergo tu es rome et eadem stāte propōe scd̄o loco ꝓposita an̄ istam tu es homo fuisset neganda quia stā vt notū est ꝛ inpertinēs nā nō sequitur: oīs homo est rome: g̃ tu es rome nā te mortuo antecedēs possit esse verū ɔn̄te existente falso.

Octaua regula ē si re spōdēs ex̄ tē pꝰ cogat̄ ɔcedere qd̄ male r̄ndet in fra tēpꝰ obligationis reductꝰ ē ad metā ptꝫ qꝛ vera meta in arte ista est cogere r̄ndētē extra tēpꝰ ad ɔcedēd̄ q̄ male r̄ndet itra tēpꝰ obligatiōis.

Nona regula est in posi tione vl' dubie po sitiōe nullum imposibile simplicit̄

est admittendū. patꝫ quia ad īpossibile sequit̄ q̄dlibet saltem simpliciter patet p̄mo p̄oz: ꝛ et ꝯñti albo cōdictoria. ḡ tali admisso oporteret concedere contradictoriā quod est contra regulam primā.

Decima regula ē possibili admisso nō opꝫ cōcedere īpossibile simpl'r nec negare nec̄iū simpl'r. Vocatur aūt necessariū simpl'r ꝓpō sic se habēs: ꝙ q̄litercūqꝫ ꝑ eā significat̄ ꝓ nūc secundū ei⁹ totalē sig̃tionē ita necesse est esse fuisse et fore vt deus est. Impossibile simpl'r d̄r ꝙ aliq̄lit̄ sc̄d̄m ei⁹ significatōem sig̃t q̄d ita non potest esse fuisse nec fore vt hō est asinus. ꝓtꝫ regula quia nec̄ium nō pot est negari nisi quia esset repugnans cum ipsū sit verū: mō nec̄ium non repugnat possibili. Sil'r impossibile non potest cōcedi nisi q: esset sequēs: cum ipsum sit semper falsū. mō ipsum non p̄ōt seq̄ ex possibili quocūqꝫ q̄d in positione vel dubie positione debet admitti.

Vndecima reg'la ē. aliq̄ possibili admisso aliquādo opꝫ negare nec̄iū sc̄d̄m q̄d et ꝯcedere īpossibile sc̄d̄m q̄d. D̄r aūt nec̄iū sc̄d̄m q̄d. q̄d sic se hꝫ ꝙ q̄lit̄cūqꝫ per ipsū ꝓ nūc sig̃t sc̄d̄m ei⁹ totalē sig̃tionē ita ꝑ aliquo tp̄e et nō ꝓ q̄libꝫ necesse est esse vel fuisse vel fore: vt ꝓpō de preterito vera vt Aristotel' fuit: Sed impossibile sc̄d̄m quid d̄r ꝓpō que aliq̄liter sig̃t qualiter ꝓ aliquo tp̄e licet non ꝓ q̄libꝫ nō potest esse nec fore vt ꝓpō falsa de preterito et de isto necessario vl' īpossibili d̄r ꝙ necessariū p̄ōt esse falsum et īpossibile potest esse verum. exempli grā vt ego fui tholose ē iā de preterito falsa quia īpos. sc̄d̄m q̄d et si vadā illuc postq̄ꝫ ibidē fuero erit ꝯ̄a ꝓportiōnabil' ista ego nō fui tolose est iā de p̄terito vera et ex ꝯñti nec̄iū sc̄d̄m q̄d et postq̄ꝫ ibid̄ fuero erit falsa pꝫ sc̄d̄a ꝑs sic q̄a si sc̄dꝫ v̄itatē sit ita ꝙ sis nūc p⁹ albꝰ in alio īstāti p̄nti et pōatur tibi ista tu nūq̄ꝫ fuisti alb⁹ admitēda est q: pos. et ꝯ̄a ꝑ casū. q̄ admissa pōatur ead̄ cōced̄da ē q: sequit̄. deide durāte tp̄e obligatiōis ꝓpōat̄ eadē quāsi negas vel dubitas negas vel dubitas propositū scitū ēē talē. si ꝯcedas vnā cōced̄ de p̄terito falsā. q̄a fuisti alb⁹ i a⁹ īstāti ꝑ casū modo illud est p̄teritū ḡ ꝯcedis īpos. sc̄d̄m q̄d. Sil'r mō pꝫ p̄ma ps. nam sit v̄itas ꝙ nūq̄ꝫ r̄ndisti ad hominē esse aīal ꝛ pōat̄ tibi ꝙ oīs homo ē rome d̄id pōat̄ tibi tu nūq̄ꝫ resp̄ōdisti ad hoīeꝫ ēē aīal ꝯcedenda est ꝑ casum q: v̄a ꝛ ip̄tinēs. deīd̄ ꝓponat̄ tibi ista hō ē aīal ꝯcedēda ē. quia vera ꝛ ip̄tinēs. deīde q̄rto loco ꝓpōat̄ tibi ista tu r̄ndisti ad hominem esse aīal si cōcedas vel dubitas cōced̄ vel dubitas repugnās bñ cōcesso si negas negas ꝓpōem de preterito v̄am igit̄ nec̄iū sc̄d̄m quid q̄d fuit p̄ma pars regule.

Duodecima reg'la ē nō opꝫ obligatū .i. r̄ndēn̄. ē. infra tp̄s obligatiōis cētisꝫ

care opponentē de q̄cūq; q̄one de-
claratur sic solo sorte exn̄te in scol'
pōatur ista sortes nō est ī scol' qua
admissa q2 possibilis pponat' ista
aliquis hō est in scol': ꝯcedēda est
q2 vera et inptinēs. deīde concessa il-
la a n̄ite petatur quis ē ille constat
q2 r̄ndens nō debet dicere q̄ sortes
ē in scolis cū ad oppositū est obli-
gat9 nec dz dicere de aliq̄ alio quia
q̄cūq3 alio demōstrato a sor. falsum
est dicere q̄ est in scol' vt pz per casū
et etiam ē ipertinens dicere quare
r̄ndens nō debet illā q̄onē declara
re. Ex quo sequitur q̄ in aliq̄ loco a
liqua indifinita est cōcedenda: c9
quelibet singularis est negāda: q̄a
in casu posito hec est concedenda
aliquis hō ē in scolis. et tn̄ q̄cūq3
homine singulari seorsū demōstra-
to dicendo ille est in scolis est negā
da. Et similiter aliq̄lis in aliquo
loco est cōcedēda cum ei9 q̄libz sin
gularis est negāda vt sit rei veritas
q̄ sint solū duo hoīes sc3 sor. z pla
to et taceant. deinde ponatur ti-
bi ista omnis homo loquitur ad-
mitēda est quia possibilis qua ad
missa est vniuersalis posita et con-
cessa et ista est singularis sortes lo
quitur est neganda quia falsa et i-
pertinens. similiter ista plato loq-
tur. et quod ille singulares sint fal
se patet per casū. Sil'r q̄d sint ipti
nētes pz. quia nō seq̄t oīs hō loq̄t
g̃ sortes loq̄t vl' plo loq̄tur vt notū ē

Decima tercia regu
la ē q̄ om-
nes r̄gule s9 posite debēt itelligi sine
obligatione ad h̄ ptinēte cui9 cā ē q̄
a ōnes r̄gule sup̄adicte sūt ꝑpōes
ꝯtingentes q̄re oppositū c9libz ea
rū ē possibil'e z admittēdū: z ex ꝯn̄ti
opposito admisso ifra idē tempus nō
ē incōueniēs ꝯceder' oppositum cui9
libz ipsarum: v̄bi grā tu concedis
duo ꝯdictoria sibi iuicem ꝯdicēti
a ifra tēpus obligationis aut ista
tu nō es sustinēs obligatum q̄li-
bz illaz est admittēda q̄a possibil'ē
qua admissa ista est concedenda
tu concedis contradictoria aut is-
ta tu non es sustinens obligatum
quelibz illaz est admittēda q̄a pos.
q̄ admissa ista ē concedēda tu ꝯced̄
ꝯdictoria aut ista ē ꝯcedenda tu n̄
es sustinens obligatum q̄ sūt due
opposite ꝯdictorie duaz regulaz
positaz sc3 p̄me et sc̄de. Unde ma-
nifestū est q̄ nō est inconueniēs cō
cedere oppositū secunde regule cū
obligatōe ad hoc pertinente.

Quātuz ad terciū ca
pitulū scilicz
ad multitudinē spēz obligatiōm
ē sciēndū q̄ cōit' ponūtur sex speci-
es obligatiōis: sc3: ipositio. positio
depositio. petitio. dubiepositio. et
sit verum. Scdō notādum q̄ pro
meo videre non possunt esse tot spe
cies obligationis. et hoc probatur
mltiplicitez. primo q2 cum omnis
obligatio obligat respōdentem ad
sustinendum secundum aliquē sta
tum obligatum. tot ergo erunt spe
cies obligationis quot sunt stat9
propositiōis: s3 taliū ꝑpōm status
nō sūt nisi tres g̃ non sunt nisi tres

species obligatiōis: maior est nota eo q species obligationis nō possunt cōuenientius distigui q̄ penes sta tus ppositiōis ad q̄s obligāt. bo² patz. q: illi status nō sunt nisi affir matiu⁹ et negatiu⁹ ⁊ dubitatiuus aliter eni nō potest se habere respō-dens rūdēdo ad obligatū. Scdo pbaf idē sic. oīs obligatio vel obli gat respondentem ad sustinendu3 affirmatiē obligatū ⁊ sic ibi est posi tio vel negatiē ⁊ sic ibi est depositio vel dubie ⁊ sic est dubie positio er go videtur q non debent poni sex spēs obligationis. Tertio probaf nā impositio et petitio et sit verū nō differunt a pōne nisi tāq̄ inferiora a superiori g̃ non sunt species di-sticte obligationis licet aliquomō possūt poni species pōnis disticte ɔña p3 et añs declaratur in singul' pmo nam illa q̄ttuor obligāt eode3 mō rūdētem / sc3 ad sustinendu3 af firmatiē obligatū. scdo inductiue quia nihil aliud est dicere impono q ly a cōuertaf cum ly hō: q̄ dice-re pono q ly a ɔuertatur cu3 ly hō imo nullus sciret inter istas duas obligatiōes repire differētias q̄re sūt eedē g̃ ipositio non differt a po sitione: eodēmō nihil aliud est di-cere: peto te ɔcedere hominem esse asinū q̄ dicere pono te ɔcedere ho minem esse asinū. etiā peto te conce-dere aut negare deum esse: aut pri-mū pꝛoponendū a me q̄ dicere po no te concedere aut negare deum esse: aut pmū pponēdū a me: q̄re oīs petitio est quedam positio q̄re non differunt nec sunt disticte species. Similiter dicif de sit verū. Nā non est aliud dicere sit verū sortem cur-rere q̄ sortē currere pono esse veru3 et sic in omnibus alijs. Vñ appa ret q quelib3 ista3 specierū est semp positio q̄re irrationabiliter sex po-nuntur species disticte a positione Quarto q̄ ratiōe iste ponuntur spe cies obligatiōis eade3 ratione de-berēt poni ifinite alie species obli gationis: vt pꝛeceptio cōcessio af-firmatio consēsio suppō. Nam istis possum⁹ obligaf respondentem sic predictis. dicēdo pcipio te ɔcede re hominem esse asinū affirmes sor tem currere neges deum esse et sic de alijs g̃ cum iste non ponunf spēs obligatiōis distincte eo q sūt qdā positiones: nec debēt alie poni spe cies obligationis disticte. Ex qb⁹ rōibus concludo q solum tres sūt spēs obligationis sc3 positio de-positio et dubie positio. Et potest sufficientia sic haberi. omīs obliga tio obligat rūdentem ad sustinen dum obligatū scdm aliquem statū aut ergo obligat ad sustinendum affirmatiue obligatum et sic est po sitio aut negatiue et sic est deposi-tio aut dubie positio. Et respon dēs nō potest obligari ab opponen te ad sustinendum secundum ali-quē alium statum obligatū ideo se quitur q nō sūt alie species obliga tiōis neq3 plures neq3 pauciores. Unde inferf correlarie q petitio impositio et sit verū nō sūt species obligationis disticte a positōe: s3

ônes ad pônẽ reducũtur et si dicat alij ponunt ex igitur male negas q sunt sex. Secundo ille species sunt distincte q̃z vna semper fit cũ iniũctione actus rñdẽdi et illa pōt fieri sine actus iniũctione: sed po/sitio et petitio sunt hu9modi igi/tur. maior patet de se et minor de/claratur q: i petitione semp iiũgit rñdenti actus vt peto te concedere peto te dubitare aut peto te negare istõ pône nõ oportet nõ enim opor/tet aliquem actum iniũgere rñdẽti sed dicitur simpliciter pono tibi istã oĩs hõ est rome vel cõsimiliter. Tertio ille species. quarũ vna sẽp est cũ impositiõe et alia non seu sine ĩpône sunt distincte. sed impositio semp est cũ ĩmpositiõe: ₇ positio nõ ergo sunt distincte. ɔñtia patet: et maior et minor similiter Ad illas rationes et ad consimiles respon det facile ex hijs que dicta sũt di cendo q sit verum. ĩpositio. et peti titio. sũt spẽs ĩpõitiõis oĩs enĩ ĩpo sitio. et sit verũ. et petitio vt pat3 ex tertia suppõe prius facta sunt posi tio sed nõ omnis positio ẽ petitio vel impositio. vel sit verum: Et per hoc dicit ad primã q moderni et ã tiqui qui ponũt istas species enu merant simul species põnis cum spẽbus obligatiõis: sed si solũ enu merarent: r species ĩ quas obliga tio ĩmediate diuiditur non essent nisi superius dicte. Ad secũdã dicitur concedẽdo añs q ille spẽs sunt distincte tãq3 superius ₇ infe rius sicut homo et animal sũt spẽs distincte corporis. Omnis enĩ peti9 fit cũ actu iniũcto respondẽti. l3 nõ omis positio: q: positio est supius ad petitionem. Silr dicitur ad terciã q oĩs impositio fit cũ impõe et nõ omnis positio: quia positio ẽ superi9 ad impositione3 et ideo nõ sũt species distĩcte a positione lic3 distingãt sicut superius ₇ inferius alias non. sicut homo et animal re spectu corporis. omnis enĩ homo est aĩal et non econtra sic etiã omĩs petitio est positio et non eɔ̃. sed q sunt spẽs ĩmediate obligationis. ĩ positio. petitio. et sit verum. hoc nõ ɔcludũt rationes nec h̃ est verum et hec de tertio capitulo.

quãtũ ad q̃rtũ capitl3 in q̃ de pma spe/cie obligatiõis videbit scilic3 posi tione circa quã sic intendo procede re. primo positionem describendo simul et regulas generales positio nis sue speciei ĩpositiõis p̃mittẽdo secundo de specie positionis noiat ĩpositione aliq̃ cõsiderabo: diũsa exẽpla adiungendo. Tertio de in positione simplici non ĩpositiẽ tra ctabo et diũsos ei9 modos ostẽdẽdo Quarto de ĩnpositiõe ɔposita ei9 spẽs adiũgẽdo. Quĩto de positiõe dependente de eadem et dicta alio rum destruendo. Sexto ₇ vltimo de positionis alia specie capitulo finem iponendo. Quantum ad pri mã ptem hu9 capituli sit descrip/tio positionis hec. Positio est pre fixio alicu9 enũciabilis ad sustinẽ dum affirmatiue. Et ẽ duplex que

dam eni simplex est. vt positio qua pponitur ppō cathegorica. alia cō=posita vt ppō ypothetica. Circa quā est prima regula hec.

o Prime pōitū possibile scitū eē t'c ē adittēdū: et ex ɔñti qōlibȝ pōsitū qō r̄ns scit eē pos. debet aditterī pȝ regl'a ex tertia suppōe scdi capl'i.

s Secūda regl'a est hec ōē positū et adissū ifra tps obligatiōis sb foza positi ppositū est ɔcedēdū pbaf q: vel positū tenuo est concedēdō vel ɔdictoriū ei⁹ ȝ non ɔdictoriū cum oīo r̄pugnȝ posito: quare ōe positū tibi et a te admissū et infra idē tps obligatiōis sub forma positi pro=positum tibi et a te cōcessum est cōcedēdum. Dicif notāt admissū q: nisi adittatur non est obligatio. et ex ɔñti positio vt positum: nec te=netur r̄ns tūc ppositū sustinere. Et dicif notāter ppositū sub forā positi: q: si aliter ꝙ esset propositū ppo neref nō oporteret ipm cōcedere ꝟbi grā: demōstratis duobꝫ scȝ hoīe et asino: ponaf ista alterz istoz est risibile demōstrato homine: qua cōcessa pponatur ista. alterz istorū est risibile. hec negāda est eo q secūdū cōeȝ mōȝ loquēdi ly alterz tenetur r̄latie et ē sl⁹ q asin⁹ est risi. puta alterz ab illo hōie qō non est possibi. Et si dicatur q ipsa est posita. di=cif q verum est pvt ly alterz tenetur vt tenebaf īsinite q: non pcessit aliquid ad qō poterat referri ly alterz et mō sub illa forma hic non pro=pōitur: imo li alterz tenetur relatiue in pposito. Dicitur notāter etiā isra tps obligatiōis q: ex tēp⁹ obligatiōis non opȝ positū admissū conce=dere ex q̄ seqf tertia rgl'a speāl ipōis

t Tertia regl'a q̄ ē q ōe obligatū p iposioȝ admissum per aliquē et idem ifra temp⁹ obligatiōis ppositum est ab eo cōcedēdū. pȝ q: omē obligatū p ipōem est qōdam positum quare p regulā pcedentem ipso ɔdisso per ipositionem et pposito est concedendum q̄cienscūqȝ pōatur. vbi gratia si dicatur ipono tibi a ad significādū asinū ē concedēda ifra tēpus.

Quarta regula et specialis ipōni. ē q ōne ipositū est iptinēs siue positiōi. voco aūt ipositū illud quod cognoscitur per signa impositionis verbi grā si fieret talis obligatio impo=no hominē esse asinū ad significandum deum esse: ly hominem esse asinum est id in quo transit impositio aut vocatur ipositū. Vn̄ apparet q aliud est impositum ꝙ obligatū p impositionē: est eni totū illud qō sequif signū obligationis obligatū. vt pȝ ex pmo capitulo huius vt in casu pdicto hominē eē asinum significat deū esse ɔ obligatur p impositionem est obligatū p ipositionē et solūmō ly hominē eē asinū est ipositū. pȝ tūc regula quia non seqtur ipono hōiem esse asinum ad si=gnificandū deum esse: ergo homo ē asinus. pȝ per pmum corelarium scde suppōis et tertie scdi ca. Q̄ntum

ad secūdā partem huius capituli.

c. **I**T sciendū q aliqui propt impositionē pcedunt p pōnes satis mirabiles puta q a ē b. et tñ nullū b ē a. et probāt sic vt si ly a iponatur ad significādū tā / tū qzt̄ū ly ōis homo: et ly b tātū q̄z / tū ly aīal tūc a ē b. q: omis homo ē aīal. et tñ nullum b est a. q: nullū aīal est ōis homo. Secūdo conce dūt q a. ē aliqd et tamē nichil est a q̄a nichil est ōis homo. Tertio di / cunt q a. z b. pvertūtur et tñ nec a est b. nec b est a. vt si tam a q̄z b. si / gnificent tm̄ q̄ztū ly omnis homo: tūc pūtūtur z tñ nec a ē b nec b. est a: quia ōnis homo non est omnis homo. Quarto dicunt q a est b. et tñ dicunt q b exn̄te impossibile ē a esse: vt si a imponeretur ad signi / ficādū q̄libet hominem et b tm̄ si cut vn⁹ solus homo tunc dicunt q a est b q̄a quilibet homo est sol ū vnus solus homo: et tñ b. exn̄te ī possibile est a esse quia si solū vn⁹ homo sit: īpossibile est ōem homi / nē esse. Quinto dicunt q a videt b et tamem b nō videtur ab a vt stāte pma ipōne et cum hoc q omis hō videat se ip̄m et nullum aliud aī / mal tunc a videt b. q: omis homo videt se ipsū et tñ fl̄m est q b. vide tur ab a. sc3 q aliqd animal videt ab ōni homine. Tertio notandū q isti decepti sunt pcedendo ista3 ꝓpter iaduertēciam correlariorum in sc̄do copitulo positorum et spe / cialit triū pmarum suppōnū. nā si cis dicat cedat tēp⁹ obligatiōis z argueret contra eos. Intra temp⁹ pcessistis īpossibile ꝓpter possibile positū g male respondistis. pn̄a pz p decimā regulā. et an̄s pz q: nō ē dubiū q̄n q̄zuis obligatio erat fa cta q a taliter significar et et simili ter b. tñ adhuc hoc erat impossibile a est b. in cōi ideomate intra sicut extra et non videtur quō euaderēt Similiter poss3 argui cōtra eosdē ifra tēp⁹ pcessisti istā a est b. que fu it iptinēs et q̄a ex̄ negasses: ergo male: pn̄a tenet p quītā suppositio nē sc̄di capl'i. et an̄s pz: q: istā ne gasses ex̄ tēp⁹ vt notum ē. et qued fuerit iptinēs pz similiter. q: nō seq̄t a significat tm̄ q̄ztū ly ōis hō si gnificat z b tm̄ sic aliqs hō. g a. est b cū dictum sit in primo correlario sc̄de et tertie suppōm. q a terminis sc̄de itētiōis ad tīos pme intētōis nō valet pn̄a. Et ideo rn̄det aliter admissis istis ipositionib3 negādo istam a ē b. sc̄dm primā suppositi / onē q: est iptinēs: et ex̄ tēpus nega retur. arguit hec est va a ē b. conce ditur. et negat pn̄a cū infertur g a ē b. s hoc est in quo ipsi decipiun tur: quia credūt tales pseq̄ntias a t̄mis secūde intentiōis ad t̄mi / nos pme intenōis valere. Silr rn̄ det ad secundam admissa impositi one concedo q a. ē aliquid quia est iptinēs et ex̄ tēpus concederetur et nego istā nihil est a. quia ex̄ temp⁹ negaretur quia iptinēs: concedit tñ q ē vera. Ad tertiam admissa iposītiōe dicitur bene pcedēdo. q nec a. est b: nec b: est a. q: sunt imp tinentes et ex̄ cōcederentur. Ad q̄rtā et ad quītā dicitur sic ad pmā

negādo istam a est b. et similit̄ istā a.
videt b. q꞉ tūc sunt inpertinētes ⁊
ex̄ negarēt̄ ⁊ similiter ꝯcedit̄ tn̄ ꝙ
sunt ver̄. Et si arguat̄ ab eis omis
hō videt aīal ergo a vidꝫ b. ꝯn̄a ap
paret q꞉ arguitur a cōuertibili ad
cōuertibile per īpositionem. antece
dēs pꝫ ꝑ casum. Rn̄detur negando
ꝯn̄tā q꞉ ista ꝯn̄a est īpertinēs ⁊ ex̄
negaretur. imō est īpossibil' simpl'r
q̄re semꝑ debꝫ negari: ꝯceditur tn̄
ꝙ est bona et necessaria et conceden
da quociensciīqꝫ tn̄ proponatur ne
gatur ꝟm est tamen ꝙ hui⁹ mōi ar
gumenti solutio melius postea ap
parebit. Tertio notādum ꝙ du
plex est īpositio. scilicet absoluta et
dependens absoluta. dicitur quā
do aliquid īponitur ad significādū
rē determinatā manifestā ipsi rn̄dē
ti sed dependens est īpositio q̄ īpoi
tur aliquid ad significādū aliq̄d ī
determinatū et ignotū respōdenti: vt
si dicatur īpono ꝙ a significet ꝑmū
ꝓponēdū a me. Quarto notādum
ꝙ q̄libꝫ istarum potest fieri per ter
minum cōplexum vel īcōplexū vel
orationē cōgruā vl' incōgruā q̄re de
qualibꝫ istaꝝ aliqua exēpla pōam
immediate: quorū solutione facile
alia possunt solui quorū primū sit
circa inpositioneꝫ absolutam vbi
cōplexū cōgruū imponitur cōgrue
vt īponatur ꝙ ista ꝓpō homo ē asi
nus p̄cise tm̄ significet. sicut deus
est qua admissa q꞉ possibilis ꝓpo
nitur ista deus est. aliter sic et idē ē
pono tibi istā deus est et homo est
asinus couertuntur qua negata q꞉
īpossibilis simpl'r. ꝓponit̄ ista de⁹ ē
si negas. negas necessariū simpli
citer scitum esse tale: ergo male si cō
cedis aut dubitas. contra tu nega
sti suū cōūtibile. scilicet istam ho
mo est asinus ꝑ casum mō negato
vno cōūtibili negandū est reliquū
Ad istud rn̄detur admittendo ca
sū siue īpositionē et negādo istam
homo est asinus. q꞉ imꝑtinēs et ex̄
negaretur ꝟ ꝙ sit īꝑtinēs pꝫ quia ī
positū imꝑtinēs ē siue īpositioni ꝑ
quertā regulā capituli p̄cedētis ⁊
ex̄ negaret̄ quare et intra debet ne
gari. Et postea proposita ista deus
est cōceditur q꞉ necessaria simplici
ter. Et quādo dicitur negato vno
cōūtibilium negatur et rl̄iquū. rn̄t
ꝙ illa regl'a debet intelligi ꝙ quādo
negatur vnū cōūtibilium esse verū
negādū est reliquū esse verum et e
contra et aliter non habet veritatē
modo bene cōcederem istam homo
est asinus esse veraꝫ sicut cōcessi cō
uertibilem ei⁹ esse veram scꝫ deus
ē q̄ciensciīqꝫ tn̄ ꝓponitur michi ho
mo est asinus negabo eam. Aliter
possit dici simpl'r cōcedēdo regulā
q꞉ hec deus est est neganda conce
ditur infra tēp⁹ et si post ea ꝓpone
retur tu nō negas cōceditur q꞉ ꝟa
te īpertinēs est et si postea ꝓponere
tur tu male rn̄des cōcederet̄ taq̄ꝫ per
tinens sequēs ex bene cōcesso intra
tēp⁹ tn̄ ex̄ temp⁹ negaretur q꞉ falsa
est. Sed contra argueret aliquis
probando ꝙ hec homo est asinus ē
male negata. ꝑmo sic durante tꝑe
obligationis arguitur de⁹ est ꝟ hō

est asin⁹ ista ꝯña ē bōa quia arguitur a cōuertibili ad ꝯūtibile añs ē ꝯcessū ḡ et ꝯñs debet ꝯcedi. 2° hec est vera homo est asinus ꝑ ꝯcessā ḡ sic est q̄litcūq3 ꝑ ipam significat l3 ipa sigt hōies esse asinū pcise. ḡ sic ē ꝙ hō est asinus ḡ hō ē asinus ḡ de ꝑmo ad vltimū hec est vera hō est asinus ergo homo est asinus. Tertio sic tu negasti ꝟū et iptinēs ergo male respōdes ꝯña pʒ ꝑ vnā regulā ad ōne iptinens respōdendū est fm suā qualitatem si sit ꝟm ꝯcedendo si sit fm̄ negādo. et ꝯñs est ꝯcessū ⁊ ꝙ sit iptinēs patet per te. Quarto ōne simpliciter nccīm est ꝯcedēdū hec homo est asinus est simpliciter nccīm ergo concedendū maior nota est ex regula. minor patet ꝗ̄ ipsa cōuertit cū ista deus ē ꝑ ꝯpositionem que est nccīa simplicit mō de ꝯuertibilibus quo ad hoc est item iudicium. Quīto nā dicam cedat tēpus obligationis et tūc arguat intra tēp⁹ obligatiōis negasti ꝓpositione3 sequētē ex nccīo simplicit ḡ male rn̄disti. ꝯña nota est et añs declaratur quia optime sequit si de⁹ est homo est asinus sʒ de⁹ ē ḡ hō est asi⁹ q2 arguit a tota coditionali cū ꝓpone añtis ad positionem ꝯñtis et añs simplicit erat nccīū. Scda enī pars copulatiue fuit nccīa. ⁊ ꝙ ꝓma fuit nccīa. patet q2 itra temp⁹ fuit vna cōditional' cōposita ex conuertibilibus mō quelibet talis est nccīa simpliciter qua2 totum añs erat nccīū. Sexto ꝙ male dicis ꝙ est imptinēs q2 dicis eā impossibilem seu icōpossibile3 ḡ ex ea sequit oppositū positi ergo repugnat poito ergo est imptinēs per te cui⁹ oppositum tu dicis. Pro solutiōe harū rationū ꝑmittēda sūt aliq̄ q̄ sequūt ex regulis p⁹ positis et possūt poni ꝑ modū cōclusionum.

Prima cōclu° ē ista ad ōe3 ꝓpōnē nccīam ⁊ ipossibilē eod' mō rn̄dēdū ē intra tps sicut extra pʒ istud de decima regula scdi capituli.

Secūda ꝯclu° q̄ sequit ex ista ꝙ ad ōnē ꝯñam rn̄dēdū ē itra tps sic extra tps pʒ q2 si ē bōa ꝯña ipsa tota nccīa ⁊ si ē mala ipsa tota est impossibilis q̄re ꝑ regulam pōitā rn̄dendum est semper eodem modo extra sicut intra.

Tertia cōclu° ꝙ hec ꝯña stāte ipositiōe de⁹ ē ḡ hō ē asin⁹ itra tps debet negari pʒ q2 illud seq̄tur ꝑ ꝓmū correlarium suppositionū scdi capituli. et ex negaretur q̄re et intra. secūdo q̄a ipsa est impossibilis simpl'r q̄re sicut ex negretur: ita ⁊ intra per conclusionem precedentem.

Quarta ꝯclu° ꝙ nō est icōueniēs cōcedere itra tps obligatiōis ꝓpōe3 ee nccīa3 et tn̄ negare cā vel ipsam esse impossibilem: et tamē cōcedere eam. Prima pars pa3 posito ꝙ hec sit nccīa homo est asinus et deinde ꝓposita hec hō est asinus negari debet q̄a imptinens per correlarium supra positū et ꝑ decimā regulā m

et ꝑ q̃ꝛtam õne ipositū est iptinens sue imponi et ex negaret: qꝛ ꝓpoº simplr̄ impossibil' ē ne ganda et tamē concedēdū est eā eē: necciā per positū. Explm scd̄i posito ꝙ hec sit impossibilis deus est deū ꝓposita ista deꝰ est qꝛ vera ꝛ iptinēs debet concedi tn̄ cōcedēdū eam esse impossibilem per positum. Ex quo sequitur q̄n‑ta ɔº ꝙ nō est incōueniēs cōcedere aliquā ɔn̄am esse malam et tn̄ cōce‑dere eādem vel aliq̄ꝫ esse bonam et negare eam. pꝫ qꝛ concedere aliq̄ꝫ ɔn̄tiā esse malā nō est aliud q̄ꝫ concedere eam esse impossibilē: et ɔcede re eā eē bonā nō ē aliud q̄ꝫ cōcedere eā eē neccia ꝫ mō nō est icōueniens cōcedere ꝓpōeꝫ esse neccāꝫ et tn̄ negare eā ꝛ cōcedere ꝓpōneꝫ imposibilē eē et tn̄ cōcedere eā. vt pꝫ ꝑ regulam p̄cedentē. Scd̄o pꝫ nā ponatur ti‑bi hec ista ɔn̄a homo currit ergo lapis currit est bona. ē admittēda qꝛ possibil' deīde ꝓponatur tibi ista cōsequētia hō currit ḡ lapis currit ꝑ cōclusionem p̄cedentē ɔn̄aꝫ tu habes eā negare qꝛ ex̄ tu negares eā ꝛ tn̄ cōcederes eā eē bōā ꝑ pōitis.

s ***erta*** ɔº nō ē icōueniēs ꝙ tu cōced̄ te ma‑le r̄ndisse intra tp̄s obligationis. pꝫ qꝛ ꝓpōat tibi ista tu male r̄ndisti‑ aditt̄ēda ē qꝛ possibil' deīd̄ ꝓponat eād̄ ɔcedēda ē. qꝛ posita. confirmat ista cōº nā ista tu male r̄ndisti ē possibilis ḡ pōt sequi ex aliquo posi‑to possibili bene cōcessio ḡ non est incōueniēs ꝙ intra tp̄s concedre eā vt q̄ nā hec esse ꝓposita tu cōcedis duo cōtradictoria sibi inuicē ɔdicē‑tia: ꝑtinēs essꝫ ꝙ tu male r̄nderes intra tp̄s obligatiōis sꝫ nō ex̄ tēpus.

Hijs p̄missis r̄ndet ad ratiōes prius fcās. Ad p̄mā cū arguitur deꝰ ē ḡ homo ē asinꝰ: negatur ɔn̄a sicut p̄us ꝛ ad ꝓbatiōnē conceditur ꝙ ibi arguitur a cōuertibili ad conuertibile et ꝙ ɔn̄a est bona et con‑cedenda q̄cienscūq̄ꝫ tn̄ ipsa proponatur negabit vt dictū est i quin‑ta cōºne et ꝙ bn̄ negatur pꝫ ꝑ istā cōºnē. et si dicat tu negas ɔn̄tiam necciam ḡ tu male r̄ndes concedē‑da ē ɔn̄a et cōsequēs vt pꝫ ex ꝓba‑tiōe sexte cōclusionis. Aliter et forte meliꝰ negat añs scꝫ ꝙ nego ɔn̄‑tiā necciā qꝛ ipa est falsa et iptinēs Et si forte dicat sustinendo p̄mam viā cedat tēpus obligociōis ꝛ ex̄ intra tēpus negasti ɔn̄am necciam ḡ male r̄ndisti. R̄ndet s̄m veritatem negādo añs qꝛ hec ɔn̄a s̄m veritatē intra tp̄s non erat cōcedēda: imo non valebat et ideo negaui eā con‑cessi tn̄ eam eē necciā quia h̄ erat seqūns. Ad scd̄am' q̄n d̄r hec est vera homo ē asinus ḡ hō est asinꝰ negat ɔn̄a et ad ꝓbm̄ in p̄ntis q̄d sit dicē‑dū patꝫ ex p̄us dictis. Ad cōfirmatiōnē q̄n dicit hec est vera homo est asinus ḡ q̄litercūq̄ꝫ per eā sig̃tur ita ē cōceditur ista consequentia et negat ista ꝙ p̄cise sig̃t hōieꝫ esse asinum nec hoc ē mirꝫ quia ipsa repugnat bn̄ cōcesso s. isti sic ē sic ꝑ eam sig̃t sequitur enī q̄litercūq̄ꝫ per eā sig̃t ita ē ḡ nō significat p̄cise hoieꝫ eē asi‑nū. Sꝫ itez arguūt aliq̄ ad ꝓpōitū

scʒ q̄ hec debet concedi homo est a
sinus nā ista ppō hō est asinus sigt
hoīem esse asinū p̄cise nec repugnat
bene concesso huic q̄litercūq; p eaʒ
sigt ita ē q: ista ppō est necessaria ḡ
nulli bene concesso repugnat conse
quētia tenet et añs declarat quia
hec ppō hō est asin⁹ significat homi
neʒ esse asinū et non pōt aliter sigre
ḡ hec ē necessaria videlʒ q̄ ipsa p̄ci
se sigt hoīem esse asinū q̄re ɔña est
bona ⁊ p̄ma ps añtis pʒ sil'..sʒ scđa
ps añtʒ declarat q: si pōt aliter si-
gnificare ponat in eē q̄ aliter signi
ficet q̄ʒ hoīem esse asinū ⁊ ex hoc se
quitur impossibile. quia sequit q̄
non significat iuxta impositioneʒ
terminoꝝ suoꝝ ergo sequit q̄ ipossi
bile sit q̄ ipsa significet alīđ q̄ʒ ho
minē esse asinum ⁊ p ɔña sua oppo
sita ē necessaria scʒ ipa significʒ ho
minē eē asinū. Scđo sic pt sigr ali
ud q̄ʒ hoīem esse asinuʒ hoc maxie
esset eo q̄ iste termin⁹ hō iponeretur
ad significādū tātū q̄tū iste termi
nus rudibile q: tūc ista ppō hō est
asinus sigret vt videt rudibile esse
asinū sʒ aduc sigret hoīem esse asi-
num ergo impossibile ē q̄ significʒ
aliq̄d aliud ⁊c. ɔsequētia patet: ⁊
añs pro p̄ia pte ptʒ: et p secunda
pte declarat quia tali impositione
facta iste terminus homo sine con-
notatione intrīseca significaret ru
dibile. ergo supposito q̄ demonstre
tur rudibile hec est vera hoc est ho
mo: tunc arguitur sic hec proposi-
tio homo est asinus. significat hoc
dmonstrato rudibile est asinus sed

hoc est homo ergo significat homi
nem esse asinum quod est proposi-
tum. Ad rationes. Ad primam
istaruʒ respondet negando q̄ hec ē
necēa hō est asin⁹ significat hominem
esse asinū et ad pbationē concedit
q̄ ipa significat hoīem esse asinum
gr̄a argumēti et negat q̄ nō pōt ali
ter significare et cōcedit q̄ hec est
possibil' ⁊ nō ipossibilis hec ppō hō
est asinus significat aliud q̄ʒ hoīeʒ
esse asinū. Si ei iponeret li hō ad
significādū rudibile tūc significa
ret rudibile eē asinū. ergo aliud q̄ʒ
hoīem esse asinum. ⁊ negat q̄ tūc si
gnificaret iux̄ ipōeʒ tmioꝝ. Ad
scđam cōcedit q̄ pōt aliud signifi
care facta tl'i impōe ⁊ negat minor
q: adhuc significaret hoīeʒ esse asi
num. Et ad pbationē concedit q̄
hec ē vera tali impōe facta ⁊ negat
mior q: adhuc significaret hominē
esse asinū. Et ad pbationem conce
ditur q̄ hec est vera tali ipōe facta ⁊
demonstrato rudibili hoc est hō. et
tūc ad argumentū vltra cū đr hec
ppō hō est asin⁹ significat hoc esse
asinum demōstrato rudibili cōce-
dit et negat q̄ hoc est hō nec hoc est
inconueniens scđʒ doctrinā quarte
cōclusionis. Ad tertiā rōeʒ conce
dit q̄ negando cā negaui verū ⁊ in
pertinēs et negat consequētia illa
ḡ male. Et ad regulam đr q̄ debet
sic itelligi q̄ ad oīe impertinens
eodem modo respondendum est in
tra sicut extra modo sic feci ad istā
homo est asinus. Ad quartam
conceditur q̄ hec homo est asinus

est cōcedēda et si vltra arguatur tu
non ↄcedis eā. ḡ male rn̄des conce
do ↄn̄s et an̄s qꝛ me male respōderē
intra tp̄s sequiť ex bene concessis.
Ad quītā cum diciť cedat tp̄s pla
cet et cū vltra arguiť īfra tp̄s tu ne
gasti sequēs ex necessario simpliciť
nego hoc Et ad pbationē eius ↄce
diť qꝛ optie sequiť si deus est hō est
asin⁹ et deus est ḡ homo est asinus
sed negatur qꝫ an̄s sit vna copula-
tia necia. ⁊ iterꝫ ad pbationem illi-
us dicitur concedēdo qꝫ hec de⁹ est
est necia sed p̄ma ps puta conditi
onalis fuit falsa et ipossibilis ⁊ ne
gať qꝫ erat cōposita ex conuertibili
bus partibꝫ qꝛ nihil valꝫ hec ↄn̄a
ego ipono qꝫ homo est asinus con-
uertať cum ly deus est ḡ cōuertitur
qꝛ stat me nō esse mgr̄m impositio-
nis termioꝝ: et ex alio in simili nō
sequiť hec sortes est asinus ifra tp̄s
fuit impōita ad signdū tm̄ q̄ꝫtū sor
tes est rome et hoc precise ḡ sortes
fuit asin⁹. sic non sequiť homo est
asin⁹ fuit impoītū ad signdū tm̄ p̄
cise q̄ꝫtū hec de⁹ est ḡ sigbat tm̄ qui
ipoitio nō plus fecit q̄ꝫ obligare rn̄
dentē ad sustinendū obligatū per
eaꝫ affirmatiue non autē mutabis
aliq̄d in sigtiōe temioꝝ Ad tex-
tam diciť qꝫ illa homo est asin⁹ ⁊ q̄
libꝫ ipossibil' est ptinēs repugnās
vt quis necia est pertinēs sequēs
sed ↄcediť eaꝫ esse imptinentē et in
talibꝫ locis dico itelligo et intelli-
gam qꝫ eo est ptinēs sequēs sed so
lū repugn̄s. sꝫ ↄtra h̄ non arguit rō
Aliō exēpluꝫ de cōplexo incōgruo

imposito cōplexe imponatur q illa
ois sortes currit tātum significet
q̄ꝫtū ista de qua ipōe admissa quia
possibilis deide p. onatur hec sor
tes currit si negas vel dubitas tē
negas vel dubitas ↄ̄tibile cū sim
pli neco ḡ male si ↄcedas cum ipa
nō seq̄ť. seq̄ť qꝫ ipa ē p̄a et ↄn̄ter qꝫ ē
cōgrua qd̄ nō est verꝫ Ad istud rn̄r
a quibusdā admittēdo impōem et
proposita ista sortes currit nec ne
gant nec cōcedūt nec dubitāt quia
incōgrua ē si dicatur conuertitur
mere neco cōcedunt et negant con
sequētiam ergo est cōgrua nisi ad-
dať in an̄te qꝫ est cōgrua mō si hoc
adderet an̄s pro scd̄a pte esset sim.
Aliter dicūt alij admissa ipōe ⁊ p-
posita ista sortes currit cōcedunt
eā qꝛ cōuertiť cū p̄o neco ⁊ cū diciť
ḡ est p̄a cōcedūt sꝫ negāt ḡ ipa est
congrua ↄn̄a ista nihil valet scd̄m
ipos sꝫ re p̄a ambe ille rōnes sunt
defectuose p̄ma enīꝫ eo qꝫ negauit
istam sortes currit esse congruam
nam si cōuertitur cū p̄o neco est cō
grua specialiter qꝛ p taleꝫ impōem
ly sortem posset fieri nomiatiui ca-
sus cū noia sint ad placituꝫ. Alia
autē deficit eo qꝫ cōcedit istā sortes
currit cū ipa nō sequatur vt ptꝫ ex
corelarijs i scd̄o capitulo positis
et extra tempus nō concederetur.
Ideo aliter dr̄ admissa ipositiōe et
proposita ista sortes currit nec ne
go nec cōcedo nec dubito qꝛ ē imp
tinens et ita ex̄ rn̄deret et cum di-
ciť qꝫ cōuertiť cū vno neco cōcedi-
tur qꝫ est vera necessaria ⁊ congrua

quo cienscūqꝫ tñ ꝓponeret̃ non con cederet̃ nec negabit̃ nec dubitabit̃ Aliud exemplū imponatur ꝙ deū esse p̄ase tm̄ significet sicut hec de us est quo stante et admisso ꝓpo nat̃ hec deū esse et arguit̃ et respon detur sicut ad p̄cedens. de icōplexo imposito sit tale exēplū. ponat̃ ꝙ iste termin⁹ a in q̄cūqꝫ ꝓpone vera significet asinū et in falsa hominē et in dubia significꝫ tm̄ sicut hꝰ dis iunctū hō vel aliud ab hoīe q̄ ad missa ꝓponat̃ ista homo est a. si cō cedis cū sit impertinēs sequit̃ q̄ē v̄a Et ex ꝯñti a ꝑ impositionē significat asinū ergo ꝯcedendo eam conce do istam homo est asinus si negas cū impertinens erit f̄lāet ex ꝯñti a per īpositionē significat hoīes ergo ne gando eam negas istā homo est ho mo vel aliud ab hoīe. eo ꝙ ly a. po nitur in ꝓpone dubia ergo male.
Ad istud respōdēt aliqui negando casuꝫ ꝑpter sui īpossibilitatem di cunt eni q̄ꝺ implicat q̄ꝺ tm̄ non est verū vt postea patebit responden do. Aliꝗ dicunt tales īpositiones non esse admittēdas sꝫ q̄cquid sit de istis respōsionibꝫ q꞉ min⁹ videt̃ sufficiētes. Aliter dicit̃ admissa in positione et ꝓposita ista homo est a. negando eam q꞉ īptinēs ⁊ extra negaretur: q꞉ extra tp̄s īportat ꝙ homo sit hec littera a. q̄ꝺ est falsuꝫ et ꝯsequenter ꝯcedo ꝙ hec est falsa homo est a. et etiam ꝙ a significet hoiem et cum infertur ergo negan do istaꝫ hō est a negas istam hō est homo negatur ꝯña. quia licꝫ istas cōcedā esse possibilis et conuertibi les ꝑpter impositiōes tamēꝫ nō sūt adinuicē eedem ꝓpositiōes iniūcte Unde licet in p̄mo exemplo hō est asinus et de⁹ est concedebatur cō uerti tm̄ semper concedebat̃ ista de us est: et negabatur ista homo est a sinus. Sic in ꝓposito licet ly a cō uertatur cuꝫ ly homo. et hec homo est homo: ꝯuertatur cuꝫ ista homo est a tm̄ hanc homo est hō ꝯcedam ⁊ hāc hō est a negabo sequitur al̄ꝺ ex emplū. Impōat̃ a ad significanduꝫ om̄e q̄ꝺ nō est a et solum illud qua admissa ꝓponitur tibi ista tu es a si ꝯcedis eaꝫ tu non es a quia a so lum significat illud q̄ꝺ non est a si negas ḡ sua ꝯtradictoria erit vera tu non es a cū sit īptinens. ⁊ vltra tu non es a ḡ a sigt̃ te ergo tu es a. Confirmando q̄rit̃ vtrū tu es a vel tu non es a. si tu es a. ḡ a non signi ficat te ḡ tu non es a. si autem di catur ꝙ tu nō es a. q꞉ a sigt̃ te ergo tu es a. Ad aliud respōdent aliq̄ non admittēdo impositionē. q꞉ di cunt casū esse īpossibilē et īplicare quo admisso q꞉ non est verū sicut patebit. Al'r rñdet̃ admittēdo īpo sitionē et negādo istā propositaꝫ tu es a quia īptinēs ⁊ extra negaret̃ ⁊ q̄ñ dicit̃ hec igitur est v̄a tu nō es a ꝯceditur ⁊ q̄ñ dicit̃ ḡ a sigt̃ te cō ceditur et negat̃ ꝯñ. qua infert̃ a. sigt̃ te. ḡ tu es a sicut patet ex cor rolario p̄mo tertie suppōis scd̄i ca pituli. aliud exemplū vbi icōplexū īponit̃ cōplexe īpōatur ei ꝙ a signi ficet tm̄ q̄tuꝫ hec oratio deus est

qua admissa ꝓponitur a si ↄcedis ḡ cū a sit īptinens ipm est verum ꝛ ex ↄñti ꝓpō ḡ habet subiectū predicatū et copulā qd̄ non est verū si negas vel dubitas tunc negas vel dubitas istā deus est ḡ iterū male Ad istud r̄ndent aliq̄ nec concedēdo nec dubitando nec negando a q: nō est vez nec falsum vt dicunt ipi. Et si eis dicatur significat tantū q̄tū li deus est ḡ ↄuertitur cū eo Dicūt q̄ non seq̄tur nisi addatur li ꝓpositio sic q̄ sit ꝓpō. Aliter dicunt alij ↄcedē a et dicūt q̄ hēt sbēm p̄dicatū ꝛ copulā correspōdētes ī mēte et est ꝓpō in mēte et hoc sufficit sed sicut dictū est an̄ istā r̄nsionem nulla istaz est sufficiēs ideo aliter respōdetur admissa ipōe cū ꝓponitur nec ↄcedēdo nec dubitādo nec negando q: est imptinēs ꝛ ex̄ nec ↄcederetur nec negaretur nec dubitaretur Et cū dī a ↄūtitur cū li deus est concedit. ꝛc. Cōcedit etiā q̄ ē ꝓpō p im positionē ꝛ ↄcedit si ꝓponatur q̄ est semp va q̄ciēscūq; tn̄ ipa ꝓponeretur r̄ndebitur ad ipam vt pus. Aliud exemplū iponatur a ad significandū tm̄ q̄tū ꝓpō vna istaz duarum rex sedet nullus rex sedet et lateat te q̄ istarū sit va q̄ admissa ꝓponitur tibi ista scis a esse vū si negas ↄtra tu scis q̄ a est ꝓpō vera p impositionē factā ḡ scis a eē verū silr arguitur si dubitas si concedas cōtra nullā istaz scis esse verā demonstrando istas duas rex sedet nullus rex sedet a est altera istaz ḡ a nescis esse vā r̄ndetur admissa ipōe ↄcedēdo istā tu scis a esse vez ꝛ ad iprobationē dī quicqd sit de vitate pmissarū et ↄclonis tn̄ vltia ↄña non valet. q: ibi arguitur a sensu diuiso vo ad sensū cōpositū sl̄m. Uez est tn̄ q̄ possz minor negari eo q̄ est impertinens ꝛ extra negaretur. Aliud exēplū significet a alteram istaz deus est ꝛ hō est asinus te sciēte et sit rei veritas q̄ significet istaz deus est sz hoc lateat te tunc ꝓponatur ista dicēdo a est vūz si ↄceditur tūc arguitur sic a est vū sz a est hō est asinus p te dubiū ḡ hō est asinus est vū ↄña pz ꝛ an̄s p pma pte patz q: cōcessū est et p scd̄a pte dubiū ḡ ↄñs non debet negari si negetur arguitur sic a nō est vū p cōcessū et a est ista deus est p te dubiū ḡ ista deus est nō est va ↄña pz cuz an̄s sit dubiū n̄ debes negare ↄñs Si dubitas arguitur istā deus ē scis eē verā ista deus ē est a ḡ scis a eē verū et vltra ḡ n̄ dubitas a esse vū. Itē si dubitas a eē vez tūc arguitur sic tu dubitas a eē verū sed vltra hō est asinus ē a ḡ hō ē asinus dubitas esse vez ↄns nō est cōcedēdum ꝛ tn̄ ↄña est bona Et an̄s ē dubiū eo q̄ q̄lib; ps eius ē tibi dubia Ad istd̄ dī sic admissa ipōe dubitādo hanc a ē vm ad iprobationē cū dī deus ē scis esse vū ↄceditur ꝛ dubitatur hō q̄ dī deus ē est a ꝛ ↄsilr ḡ scis a esse vm ꝛ negatur ↄña q̄ īfertur scis a esse vm ḡ nō dubitas a esse vez q: ibi arguitur a sensu diuiso ad sensū cōpositum ꝛ talē ↄñam nō opoz; valere Ad scd̄am cum dī dubitas a esse vez et hec deus est ē a dicitur

negando illā copulatiuā tāq̄ flām ɔcedit̄ tñ q̄ qualibet ptē₃ dubito sed totā copulatiuā n̄ dubito imo scio eam esse flām q̄ supposita scis hui⁹ deus est q̄ hēs scdā pars itere mit p̄mā seq̄t̄ eni scis deū esse v̄u ⁊ deū esse ē a ḡ scis a esse verū ⁊ vltra seq̄t ḡ nō dubitas a esse ve₃ S₃ re plicatur sic a scis esse ve₃ ḡ a n̄ du bitas esse ue₃ ɔña p₃ q̄ arguitur ab affirmatione ipi⁹ scire ad nega tionē ipsi⁹ dubitare q̄ ɔña ē bona ⁊ aña ē tibi dubium ḡ ɔña nō ē a te negādū nec et₃ a te concedendū eo q̄ ante concessisti q̄ dubitas a esse ve₃ ḡ ē tibi dubiu₃ et ex ɔñti hēs dubitare hanc cōpositā a dubitas esse verum ⁊ ex ɔnti hēs dubitare hanc copulatiuā ipossibilem / sc₃ a scis esse ve₃ et dubitas esse verum Hāc rōnē multi multu₃ pōderant tñ mihi facilis vr̄ solutiōes. s₃ tñ p solutione ei⁹ p̄mittitur q̄ in h̄ ca su hec ē flā et negāda a dubitas eē ve₃ q̄ seq̄tur nullā ista₃ demon stratis istis dualꝫ deus ē et hō ē asin⁹ dubitas esse v̄u₃ et a ē altera ista₃ ḡ a nō dubitas esse ve₃ p̄mis se sunt note ex casu ⁊ ɔñam scio esse bonā nam ɔñs dēs cōcedere ⁊ suū oppositū negare p h̄ rñr ad rōnes dubitat̄ aña a scis esse ve₃ et cōce dit̄ ppō q̄ isert ḡ a nō dubitas esse ve₃ ⁊ negat̄ q̄ ɔña eius non ē a te concessū vt ia₃ pbatū ē ⁊ cum dicit̄ tu concessisti istā tu dubitas a esse ve₃ cōceditur aña s₃ hec ɔña non valet tu dubitas a esse verum ḡ tu a dubitas esse veru₃ quia arguit̄ a sensu cōposito ad sensū diuisū quā ɔña₃ nō op₃ valere et si dicat̄ a nō dubitas esse ve₃ ḡ a scis esse verū vel a scis esse flm̄ cōcedit̄ ɔña et cō sequēs / sc₃ disiūctiā q̄lib₃ tñ ps e⁹ dubitat̄ scio eni q̄ a ē altera ista₃ qua₃ vnā scio esse verā et alia₃ fal sam q̄ ppter a scio esse ve₃ vel esse falsū dubito tñ quālibet disiūcti ue ptem eo q̄ nescio q̄ ista₃ duarū dicta₃ ē a et hanc rñsionē puto suf ficientē si bene īspiciat̄. Sit ali ud exēplum ⁊ vltimu₃ q̄ ad istud. Imponat̄ a q̄ sit nomē tuum si pri mum a me tibi positū fuerit falsu₃ et nō aliter deīde ppono tibi ista₃ tu es a si cōcedis cū sit iptinens se quit̄ q̄ ē tibi v̄a ḡ p iposītionē a nō ē nomē tuū ḡ tu nō es a ḡ si conce dis tu es a sequit̄ q̄ tu nō es a si ne ges cū sit iptinēs sequit̄ q̄ p̄mum a me tibi ppositum sit falsū et ex cō sequēti a est nomen tuū ḡ tu es a si dubitas primū a me tibi ppositū nō ē falsu₃ ḡ a nō ē nomen tuum ḡ tu nō es a. Rñdetur facile admittē do ipō₃ em et negādo ista₃ ppositam tu es a. q̄ iptinēs ⁊ extra negaret̄ et vltra ɔceditur q̄ primū ppositū est falsū q̄ a est nomen tuum sed ne gatur ɔña q̄ infert̄ a est nomē tuu₃ ḡ tu es a sicut aña est negata.

Quantū ad tertiū vide dū ē de pōe simplici .i. n̄ ipōitiua Sit p̄ᵐ exē ᵐ. ▯ ppono tibi istā nihil ē tibi pōitū q̄ admissa quia possibilis ppōnit̄ ista aliquid est tibi positu₃ si con cedas concedis oppositū admissi

ergo male. Eodem mō arguitur si dubitas oppositum admissi. si negas Cōtra ego posui tibi istā nihil est tibi positum ergo aliquid est tibi positum. Aliud exemplū est pono tibi istā tu nō es homo qua admissa p pmā regulam, quia possibilis ppono tibi istam tu aliquid admittis si concedis vel dubites cōcedis vel dubitas repugnās posito. sequit enī tu non es homo ergo tu nihil admittis. si negas contra ego posui tibi istam tu non es hōr tu admisisti eā ergo tu aliquid admittis. Aliud exemplū pono tibi istā tu nō es obligatus ista admissa q2 possibilis ppono tibi istā tu es obligatus. si concedas vel dubites concedis vel dubitas oppositum posito. ergo male si negas cōtra quia ego posui tibi istam tu nō es obligatus r tu admisisti eam vt notum est ergo tu es obligatus.

Ad ista tria exempla et consimilia respondent quidā non admittendo positoēz. dicūt enī p regula non omne possibile esse admittendum sed solum qnon est positioni repugnans nec admissioni nec eis sil' et ppter hoc dicūt q pmū exēpluz non est admittēdum: q2 repugnet positioni. Scdm q2 repugnat admissioni. Tertio q2 repugnat eis simul Sed q2 hec rñsiones sūt friuole et potius fugitiue in hac arte q̄ sufficientes. ideo dicit aliter ad pdictas obiectiōes. Ad primū dī admittēdo positū. Et cum ppōnit tibi ista aliqd est tibi positum negatur ista. q2 est impertinēs repugnans ad pbationē ego posui tibi istam nihil est tibi positū. pōt dici vno° negādo minorem. eo q ista ppositio nō est aliqd. sicut nec aliq alia ꝓpō est aliqd. q2 non est vnū sed q2 nō oportet in scīētia logicali ita stricte loqui de quidditate rerum seu entiū. igitur ꝯceditur minor r negatur maior cum dicit ego posui tibi istam nihil est tibi positum: quia repugnat posito. nō enī stant simul nihil est tibi positum: r ego posui tibi istam nihil est tibi positū r si dicatur negas negas ptinens sequens. ergo male ꝯña tenet et añs pz. q2 ista aliquid est tibi positū est pertinens sequens ex obligatione et illā negas respondetur iuxta illud qd' dictū est in fine secūdi capituli. scilicet q rñdēs intra tp̄s obligatiōis non tenetur sustinere nisi obligatū et ꝯña ex illo. obligationem autem et admissionem nō tenet sustinere qd autē nego obligationē bene verum est. et qd nego ptinens sequēs obligationi. Nec hoc est inconueniens. q2 ptinentia obligationi et admissioni aut eis simul p imptinētibꝫ sunt concedenda: nec ad ea sustinenda tenetur obligat⁹. et ideo ratio non ꝯcludit. Ad scd'm rñdetur admissa impositione negādo istā ppositā tu aliquid admittis. q2 repugnat posito licet ptinens sit admissioni. Et ad pbationē dicit negando illam cū dicis posui tibi illā tanq̄ repugnantē negatur ista

tu admisisti eam nec hoc est incō//
ueniens iur. dcā negare pertinens
admissioni. Cōformiter dicit ad t
cium admissa impositiōe negando
istam ppositā tu es obligat⁹ q: re//
pugnat posito. et cū dicitur ego po
sui tibi istā tu es obligatus negat
tāq̄ repugnās poito cōceditur tñ q
ista tu es obligat⁹ ē ptinēs seques
obligatiōi et admissiōi s3 tale ne//
gare nō est icōueniēs vt dictum est
Aliud exemplū: ponat tibi ista ō//
nis homo currit: q̄ admissa ppōat
tibi tu curris si cōcedis: concedis
fāl et impertinens ḡ male si negas
ppono tibi istā tu es hō si cōcedis
cōcedis repugnās patet ꝯ quia op//
positū sequitur: seqt enī oīs hō cur
rit tu non curris ḡ tu non es homo
si negas. Cōtra tu negas istam: tu
es homo ḡ tu es homo. Ad istō re
spondetur admittēdo positū et ne
gādo istā tu es homo quia sequit
ex posito cū opposito bene negat vt
deductū est et cū dr tu negas istam
tu es homo ista negatur q: repugāt
Aliud exemplū: ponatur tibi ꝯntī
in mōte pessulano ista oīs homo est
rome q̄ admissa pponitur tibi ista.
tu es rome qua negata quia falsa
et iptinēs vt prius ppoitur ista tu es
hō: si ꝯcedis deīde pponitur ista tu
es rome: si concedis: negas et conce//
dis idem. Si negas ꝯ ipa sequit
ex posito cū ꝯcesso ḡ debet concedi
p regulā. aña patet sequit enī oīs
hō est rome tu es hō ḡ tu es rome
maior enī est poita et minorem cō//
cessisti. Cōtra ipa est vera z iptinēs
ḡ male negas q sit imptinēs. patz
q: nec sequitur nec repugāt poito.
Ad istud rñdet ab aliq̄bꝫ admittēdo
pmū ppositum et negata ista tu es
rome cū pponitur ista tu es hō ꝯce
dūt eam et cū arguitur eis oīs hō
est rome tu es homo ḡ tu es rome ꝯ
cedūt cōsequentiā z maiorē tāq̄ po
sitā et minorē tāq̄ veram et conces//
sam et negāt istam cōclusionem et di
cūt q nō est mirū in hac arte. quo//
niā licz ꝯcedant maiorē et minorē
totū tñ aña nō ꝯcedūt et ideo nō ē
mirū si negāt ꝯclusionē. Unde licet
maior ꝯcedatur tāq̄ posita et mi//
nor tāq̄ pa iptinēs ꝯstz tñ totā co
pl'atiuā ex illis cōpositā ēē falsā et
cū sit imptinēs debet negari et sic
isti cōcedunt q̄libz ptem copulati
ue p se acceptā totā tñ copulatiuā
negant et dicūt cōsequēter totā co//
pulatiuā esse imptinētē suis ptibꝫ
et opposito⁹ cōcederēt vnā disiūcti
uā et negarēt q̄libet ei⁹ ptē seorsū
acceptā s3 scdm̄ vitatē licet ister ūsi
ōes multū appareant subtiles et p
babiles non tamen credo q ita de
bet dici z mouet me pmo quia hoc
modo dicere est ōem modum argu
endi destruere ḡ hoc mō nō est dicē
dū ꝯña tenet. et aña declaratur q:
tu nō potes pbare copl'atiuam an
cedentē in q̄libet modo silogistico
nisi pbatio q̄libet ptē seorsū si ḡ ex
hijs seorsū pbatis non sequitur co//
pulatia ptz ex hijs q arguens nō
potuit probare copulatiuā antem.
Confirmatur dicā argumenti sic con
cedo maiorem per se et minorem p

se totā tn̄ copulatiuā an̄tem quia est ip̄tinēs suis ptib; negatur et ex ɔsequētī ɔclusionē et sic nō poterit aliquis arguendo sillogistice pba re. Cōfirmatur idē sic q: si dicētes habēt ɔn̄ter cōcedere ɔn̄as aliq̄s eē bonā et cōcedere totū an̄s et negar ɔn̄s ḡ nullus modus arguēdi concludȝ. ɔn̄a nota est eo q adhuc ill' cōcessis nō cōcederet forte ɔn̄s p//batur an̄s q: istis posit; pōat ista nullus homo sedȝ. Et similiter ista nullus hō stat ista nō repugnat pri me q̄re nō cedit tps oblig̃tiōis pri me b facto pponiteīs ista copl'atia aliquis hō sedȝ: ꝛ aliq̄s homo stat hec ē ꝑa vt notū ē et ipertinens q: lic; q̄libet pars sit eis pertinēs re//pugnās tn̄ cū dicā copulatiuā su//is ptibus esse ip̄tinētē sequitur q tota copulatia ē ip̄tinēs ergo habēt eā concedere. Ex q̄ arguitur vltra aliquis hō sedet ꝛ aliquis hō stet ḡ aliq̄s homo sedet cōstat q habet cōceder an̄s et consequētiā eē bo//nā et pbatum est q non possunt eis i mēte dissentire: cū ar guitur a tota copulatia ad alterā ei⁹ ptem tn̄ habēt negare ɔn̄s eo q repugnat posito. Quarto pbatur idē sic quia copulatia nō significat aliud a suis ptib⁹ p eodȝ istāti concessis ergo ptibus copulatiue concessis pro eo//dem instanti concedenda est copulatiua antecedens patet q: in arte obligatoria ptes seorsū accepte cō cesse dicūt cōcedi pro eodem istāti vt dicit regula q omnes rn̄siones debēt fieri ad idem instans ergo in arte obligatoria copulatiua est ptinens suis ptib⁹ seorsum cōcessis qua propter dimisso mō predicto rn̄det aliter admittēdo pmū proposi tum et negando istā ppositaȝ tu es rome q: imptinēs et ex ne garet ꝛ ɔ sequēt negādo istā tu es homo tā//q̄s repugnans nā ei⁹ oppsitū sequitur ex posito cū opposito bn̄ negti. Vn̄ licȝ imediata pposita fuisset cō cedēda q: imptinēs et etiā ꝑa tn̄ p posita in tertio loco in quo ppoit est ptinēs repugās et neganda fm argumentū satis adductū et hec de isto exemplo. Aliud exemplum pono tibi istam aliqua res non est qua admissa propono tibi istam ō nis res est si neges vl' dubites: ne gas vl' dubitas neēm simpliciter ḡ male. Si ɔcedis: concedis oppo sitū positi. Aliud exemplum pono tibi istā tu differs a chimera qua admissa propono tibi istā chimera est si ne gas contra ipsa sequitur ex posito. si concedis vel dubitas cō cedis vel dubitas impossibile sim//pliciter. Ad ista rn̄r eodem modo non admittendo posita eo q sunt impossibilia pmuȝ q: sua opposita est neeīa scȝ ois res est et secūdū q: infert chimeraȝ esse ex eo q est vna exponētiū modo illa ē simpliciter i posibilis modo talia non sunt ad mittenda vt dictum est prius sepe Aliud exemplum pono tibi istam homo est asinus est tibi positū et a te cōcessum qua admissa q: possibi lis pono tibi istā homo est asinus si cōcedis: cōcedis impossibile sim pliciter. et pp̄ter possibile positum ḡ male. Silr arguitur si dubitas

vel negas cōtra omne tibi positū3
et a te cōcessū est a te concedendum
homo est asinus est tibi positum ꝛ
a te admissum ergo est a te cōcedē
dum.maioꝛ pꝫ per scđa3 regulam
et minoꝛ est posita. Ad istud rñdeť
admittendo positum et negando
hanc ꝑpositam homo est asinus et
improbatur sic. omne positum et
a te admissum est a te concedendu3
concediť maioꝛ.et etiam minoꝛ cū
conclusione scilicet ꝙ ly hō est asi//
nus est a te cōcedēda immo hoc se
quitur ex posito. Et si dicatur hō
est asinus est a te concessa et tu ne//
gas ipsam ergo male:ergo homo ē
asinus negatur ꝯña vt patet per ꝑ
dicta:ꝛ si dicatur homo est asinus
est a te concessa et tu negas ipsa3 er
go tu male respōdes conceditur cō
sequētia et añs infra tēp⁹ obligacō
nis nec hoc est incōueniēs. Aliud
exēplū sit rei veritas ꝙ tu sedeas ꝛ
ꝑpōatur tibi ista tu es rome qua ad
missa propono tibi ista tu es rome
et tu sedes.si negas negas copula
tiuam cuius quelibet pars est a te
cōcedenda ergo male ꝯña tenet et
añs patet quia pꝛima pars est tibi
concedenda quia posita et secūda
quia vera ꝛ ipertinēs. Itē si neges
ꝑponitur tibi ista tu sedes si neges
negas verū et iptinēs ideo eode3
modo arguitur si dubitas. Si cō
cedas.contra tu non es rome vl' tu
sedes sed tu es rome ergo tu non se
des ꝯñtia est bona quia arguitur
a tota disiunctiua ꝛc.maioꝛ est op
posita copulatiue a te negata et mi
noꝛ proposita est si autem copulati
uam pꝛimam concedis vel dubi/
tas consimiliter arguitur si eam con
cedis.contra tu concedis falsum
et impꝫtinens ergo male.añs patet
quia copulatiua illa est falsa pꝛo//
prima parte et est impertinens vt
notum est. Ad istud respondetur
admisso posito negando copulati//
uam sc3 hanc tu es homo et tu se//
des qꝛ falsa et impertinens vt de
ductū est. Et ad ꝓbationē isti⁹ cū
dicitur ꝙ negando copl'atiuā cui⁹
qūlibet ps est a me concedenda si in
fra tēp⁹ arguatur negād illam et ꝯ
sequēter nego scđam parte3 tāq3
repugnantem hanc sc3 tu sedes et
dicā istam a me esse negandam q̄a
repugnans pertinens. Si autem
extra temp⁹ arguatur ꝙ infra neg
ui talem copulatiua3 negabo hoc
et dico ꝙ prima pars nō fuit a me
concedenda nisi quia posita qua//
re nec copulatiua nisi in quantum
sequebatur.modo notum est ꝙ ip//
sa non sequebatur: verum est tamē
ꝙ si immediate post positum secū//
da pars copulatiue fuisset ꝓpo
sita eam cōcessissem totam copula
tiuam etiam consequenter conces/
sissem tertio loco propositam post
quam tamen coplatiua est ꝓpo//
sita et bene negata. Secunda ps
eius non est concedenda. et quan
do vltra dicitur in secunda pro//
batiōe ꝑpōiť tibi ista tu sedis ne
gať illa tāq3 ꝛpugnās ꝛ dr̄ ꝙ l3 sit
iptinēs posito tñ ē ꝑtinēs oppō bñ

negati vt satis dictū ē pus Aliud
exēplū pono tibi istā tm̄ deū esse
deū ē positū qua admissa quia pos
sibilis ꝓpono tibi istam deū esse de
um ē tibi positum si negas vel du//
bitas. negas vel dubitas sequēs
ex posito ꝗ male antecedēs pꝫ qꝛ se
q̇t tm̄ deum esse deū ē tibi positum
ꝗ deum esse deum ē tibi positum.
ab exclusiua ad alterā suaꝝ expo//
nentium. Si cōcedis ꝯ deum esse
deum ē tibi positum et deum eē de
um ē aliud q̄ꝫ tantū deum eē deum
ergo aliud q̄ꝫ tantū deum eē deū ē ti
bi positum. ⁊ vltra seq̇t aliud q̄ꝫ tm̄
deum eē deum ē tibi positum ꝗ nō
tantum deū esse deum est tibi posi
tū qđ est oppositū positi. 2° admis
so p° posito ꝓpono tibi istā nihil a
liud q̄ꝫ deum esse deum est tibi posi
tum qua admissa qꝛ seq̇t ex posito
ꝓpōatur tibi ista aliud q̄ꝫ deum esse
deum est tibi positū si cōcedas vel
dubitas. cōcedis vel dubitas m̄le
qꝛ vel cōcedꝭ duo ꝯdictoria vl' ꝯceđ
vnū et dubitas reliquū. si negas
ꝯ hoc ē tibi positum. demonstrando
hanc tantū deū esse deum est tibi po
situm et hoc ē aliud q̄ꝫ deum eē deū
ergo aliud q̄ꝫ deum eē deum ē tibi
positum. Ad ista r̄n̄r admittendo
positum. et ad p̄mū ꝙn concedendo
do hanc deum eē deum ē tibi posi//
tum tanq̄ꝫ sequētē ex posito ⁊ vltra
conceditꝰ aliud q̄ꝫ tm̄ deum eē deum
est tibi positum quia hec deus ē de
us ē aliud q̄ꝫ tantum deum esse deū
⁊ cū infertur ꝗ nō tantū deū eē deū
est tibi positum negatur ꝯn̄a qꝛ de
beret sic inferri ꝗ non tm̄ hec ꝓpō
deꝰ ē deus ē tibi positum sicut seq̇//
tur aliud q̄ꝫ deū esse deus est tibi po
sitū ergo nō tm̄ deus ē deꝰ ē tibi po//
situm Ad s̄c̄dā ꝯcediꝰ illa nihil
aliud q̄ꝫ deū esse deū est tibi positū
et cū ꝓpoitur hec aliud q̄ꝫ deus esse
deū ē tibi poitū negaꝰ illa et ad ꝓ//
bationē negaꝰ hoc qđ ē tibi positū
demōstrando hanc tm̄ deꝰ ē deus ē
tibi poitū qꝛ hoc repugꝰ poito naꝫ
si h̄ ē tibi poitū cū hoc sit aliud q̄ꝫ
deū esse deū sequiꝰ ꝙ aliud q̄ꝫ deus
esse deum ē tibi positū Aliđ exem//
plū sit rei veritas ꝙ sint solum tres
hoīes in mūdo / scꝫ sortes plato et
cicero et sedeāt tunc ꝓpoiꝰ ista oīs
hō stat: qua admissa proponiꝰ ista
sortes stat neganda est illa qꝛ falsa
et impꝰtinēs. deinde illa plato stat
sil' et tertia hec cicero stat q̄ etiam
negaꝰ: et tūc arguiꝰ r̄n̄ti sic tu con
cessisti vl'em et negasti particularē
quālibꝫ eiꝰ ꝗ male. Ad istud r̄n̄ꝰ
facile si sit ex̄ tempus quia q̄n̄qꝫ in
ista oportꝫ ꝯcedere vl'em et quāli
bet singularē negare nec hoc est in
cōueniēs vt dictū est p̄us in reg'a
s̄c̄di capituli. Sꝫ si sit intra negaꝰ
qꝛ negasti quālibꝫ singularem pri
us supposita et cōcessa hac tn̄ non
male r̄n̄des sed si illa non ꝓponaꝰ
ꝙ tu male concedis vl'em ⁊ tu ne//
gas quālibꝫ singularem: ⁊ ꝯn̄ter in
intra cōceditur ꝙ male r̄n̄des nec h̄
est incōueniēs. Aliud exemplū sit
rei veritas ꝙ taꝫ sortes q̄ꝫ plato sit
rome. et ꝓponatur tibi ista tantum
alter istorū est rome qua admissa

ppono tibi istā vterq3 istorum est ro me et demostrato per ly istorum sor tem et platonem si negas esse con- tra negas verum et impertinens ꝯ male. ꝙ sit impertinens pbatur q2 nō sequitur vt notum ē nec etiā ei repugnat posito ꝙ vtq3 istoꝝ ē alter istoꝝ. Silr arguitr si dubitas si cō cedis ꝯ vtq3 istoꝝ est rome ergo nō tm̄ alter istoꝝ est rome quod est op positū positi. Silr sequitr vtq3 isto rū ē rome ꝯ tā sortes ꝙ plato est ro me et vltra seqꝛ ꝯ nō tātum alr isto rū ē rome. Ad istud rñdetr admit- tendo positū et cōcedo istā vtq3 isto rū est rome q2 est impertinens et ꝯ cōcederetur et vltra negatur ꝯñe q bꝰ infertr vterq3 istoꝝ est rome ꝯ nō tm̄ alter istorū est rome quia tā sor tes ꝙ plato sunt rome ꝯ non tantū alter istoꝝ est rome q2 vterq3 istorū est alter istorum vt deductum est ī arguendo nec hoc est incōueniens nec mirum quia li alter tenetur in diffinite. Aliud exemplum de pro positionibus vocatis silr̄ibus sit ta le pono tibi exñte in monte pessu- lano istam tu es ī mōte pessulano ⁊ tu es in monte sunt silia et illa ad missa quia possibilis propono tibi istā tu es ī mōte pessulano si negas negas verum et impertinens codē mō arguitr si dubitas et ꝙ sit verū notū est ꝙ sit imptinens patet quia non seqꝛ tu es in mōte pessulano et tu es in auione sūt similia ꝯ tu es in mōte pessulano put p3 ex correla rijs scdi capituli si concedis argu itr sic cōcedis fl̄m et īpertinēs ergo

male ꝯña tenet et añs declaratr po ꝙ sit impertinēs pbatum est paulo añ ꝙ sit falsa p3 quia est silis huic tu es in auione modo cōstat ꝙ non pt eē silis illi nisi in falsitate cū idē nō pōt esse ī diuersis locis ꝯ sequitr ꝙ ipa est fl̄a. Iterum concessa ea p- ponitur tibi ista tu es in auione si negas vel dubites concedis vnu3 similiū et negas reliquū ergo male ꝯña tenet p cōem regulā dicentē ꝙ negato vno similium debet nega ri et reliquu3 et concesso vno debet concedi reliquū si concedis conce dis fl̄m et imptinēs ergo male añs p3 q2 fl̄a est vt notum est. ꝙ sit imper tinens p3 q2 nō sequitur tu es in mōte pessulano et tu es in auione sunt similia s3 tu es in auione seu monte pessulano ꝯ tu es in auione sed nō sequitur deus est et hō ē asi nus conuertūtur s3 deus ē ergo hō est asinꝰ q2 añs est simpliciter possi bile et ꝯñs impossibile. Et intelli gitr p ppōes esse similes in veritate vt ꝙ ambe sunt vere vel in falsitate vt ꝙ ambe sunt false. Ad istud m̄ tur ab aliquibꝰ pmitēdo tanꝙ pro regula abseruāda impōe similium ppōnū ꝙ qñcūq3 proponitr aliqs p positiones esse similes que non pos sūt esse similes nisi in falsitate tunc qñcūq3 vna illarum ponitur primo loco illa ē negāda qm falsa ex posi to. Secunda regula est ꝙ qñcūq3 ponūtur alique propositiones esse similes que nō possunt esse similes nisi in veritate tūc quecūq3 primo loco ponitur est concedenda quia

ex posito sequitur ipsas esse verã ex quibus concludũt multas r̃gulas particulares de quibus hic pro/ pter breuitatem obliuiscitur. His premissis respondetur ad sophis/ ma admittendo positum et negan do istam propositam tu es in mõ te pessulano iuxta predictam regu lam quia hec propositiones nõ pos sunt esse similes nisi in falsitate vt dictum est in argumẽto et ideo ne gatur quelibet istarum proposita.

Ex dictis patet responsio istius responsionis nam ista tu es in mõ te pessulano est impertinens et ex/ tra concederetur ideo debes eam intra concedere et ex alio esto q̄ re gule starent adhuc suppositum ea rum erat falsum scilicet q̄ dicte p/ positiones non possunt esse similes nisi in falsitate nã p nouã impõnẽ pñt esse simul vere vt notum ē quã nouã impositionẽ nõ excludũt in re spõdendo. Ideo aliter respondetur admisso posito ↄcedẽdo istã ppõez tu es in mõte pessulano. quia vera et imptinẽs ⁊ cũ dr̃ concedis falsũ et nõ sequens negat̃ q̄ ipsa est falsa q̄z vera et imptinens quar̃ nõ debz negari ⁊ cũ pbatur negat̃ q̄ nõ pos sunt esse similes nisi i falsitate im/ mo per nouã ipositionẽ pñt esse si/ miles i veritate et si dicatur põitur ipsas esse similes sic significãdo si cut nunc significãt tũc quidã hãc ↄcedũt sicut prius tu es i monte pessulano et quando eis arguit̃ tu ↄcedis flm̃ et ipertinens ergo male ↄcedis negãt ↄñam nisi addat̃ tu concedis impertinẽs et extra nega res sed illud nõ videtur mihi suffi cere quia quicquid sit de vltima cõ sequẽtia apparet michi q̄ male cõ cedunt istam tu es in monte pessu lano nam oppositum sequit̃ ex pñse ex posito nam optime sequitur ille sunt similes in significando sic sic nũc significant & ambe sũt false et idẽ concedũt et seq̃tur iõ ille sunt false et ista tu es in monte pessu/ lano significant te p̃cise eẽ in mõte pessulano q̄z habẽt concedere eo q̄ excluserunt nouam impositionẽ & tu es in monte pessulano quare ma le fuit hec concessa tu es in monte pessulano et ideo male respõdẽt ex/ clusa noua impõne admitto positũ sc3 q̄ sunt similes sic significando si cut nunc significãt et negãdo istã tu es in monte pessulano et cum ar guitur tu negas verũ et imptinẽs nego q̄ licz non seq̃tur non addẽdo iste sũt similes ⁊c̃. ergo tu non es i monte pessulano tamẽ optime seq̃t̃ ipe sũt similes et significant scd̃m impositionẽ tertiam quam anteha buerũt precise ergo tu non es i mõ te pessulano sicut ratio ad hoc fa/ cta conclusit et per consequẽs regu le ipsorum sunt vere dum tamen sẽ per impositione talium siml' adda tur significando precise sicut ante instans obligationis communiter significabatur. Aliud exemplũ: impono tibi istam tibi concludit̃ et tu negas seu nescis tibi condu di sunt similia qua admissaq3 possibilis propono tibi istaz ti/

bi concluditur si concedis conce/
dis falsum ꝛ imptinēs non seq̄ns
ex positis ḡ mala ꝯn̄a tenet et an̄s
pro prima pte quod est falsum ptꝫ
et ꝙ non sequitur ptꝫ qꝛ nō seq̄r ti
bi concluditur et tu nescis tibi cō
cludi sunt similia ergo tibi conclu
ditur si neges tunc propono tibi
istam tu nescis tibi cōcludi si cōce
dis cōtra tu negasti ei⁹ silem ḡ eā
habes negare si negas ꝑponitur ti
bi tertia tu nescis tibi cōcludi hēs
eam cōcedere qꝛ negasti ei⁹ ꝯdcōriū
q̄ ꝯcessa arguit sic tu scis tibi con/
cludi ḡ tibi cōcludit qđ ē ꝯtra illđ
qđ tu negasti. Ad istud r̄n̄r sicut
ad p̄cedēs admisso posito negando
istam ꝑpositam tibi concludit qꝛ ē
iptinēs ꝛ extra negaret ꝛ cū ꝑponit
tibi ista nescis tibi cōcludi ꝯcedit
ꝛ cū arguit ꝯ̄ tu negasti ei⁹ silē con
cedit et cōcedit ꝙ eā hēs negare et
si dicat. ḡ male r̄n̄des conceditur
ꝯn̄a ꝛ ꝯn̄s ītra tp̄s nec hoc ē icōue
niēs qꝛ sequit ex posito cum bn̄ cō
cesso. Sꝫ si dicat iponendo positū
sic ponat ꝙ illa tibi concludit ꝛ tu
nescis tibi concludi sūt similia sic
significando precise sicut semp an
te hoc instans obligatiōis cōiter si
gnificabāt. Tunc r̄n̄detur ponen/
do ꝙ ille ꝑpōes se habent sicut ꝯn̄s
et oppositū an̄tis da enī oppositū
hui⁹ tu nescis tibi cōcludi scꝫ scis
tibi cōcludi seq̄r ei ḡ tibi cōcludit
2° negat ꝙ oppoitū an̄tꝫ sit fl̄m et
si ꝯn̄s sit fl̄m opꝫ an̄s esse fl̄m et sic
due ꝯ̄dcōrie essent sil' ꝟa vel falsa.
Un̄ sequitur ꝙ ille due sunt noua
impositōe nō p̄nt esse similes: nisi
in veritate. Ad istā ꝑpōitām tibi
cōcludit eā concedendo: ꝛ negat ꝙ
sit imptinēs imō seq̄tur ex posito.
Sequit illa em̄ sign̄do sicut an̄
significabāt sūt silia ergo ābe vere
sūt sicut dictū est. Et sequit vltra
ista est vera tibi concludit ꝛ signifi
cat p̄cise tibi ꝯcludi ergo tibi ꝯclu
dit. ꝛ ptꝫ scđa pars an̄tis qꝛ signi
ficāt cōiter sicut ante tempus obli
gatōis sig̃bant ꝛ tūc sig̃bāt precise
tibi concludi. Aliud explm̄ pono
tibi istam ꝯn̄s ꝛ oppositū aūtꝫ sūt
silia sic sign̄do sicut nunc precise
signāt qua admissa quia possibil' ꝑ
ponit tibi ista homo est hīnibil' ne
gāda est qꝛ falsa ꝛ impertinēs ꝛ im
possibilis. deīn ista null⁹ homo est
equ⁹ si negas vl' dubitas: negās vl'
dubitas necessarium simpl'r ḡ ma
le si cōcedis: contra ipsa est similis
huic homo est hīnibil' quā negasti
ergo male r̄n̄des assūtūꝫ ꝑbatur ꝙ
oppositū an̄tꝫ ꝛ ꝯn̄tꝫ sūt silia modo
iste due 'e habent sicut oppositum
an̄tis ꝛ ꝯn̄tis. sequit em̄ homo est
equ⁹ ḡ est hīnibil' q̄re ista vl'is nul/
lus homo ē equ⁹ est ꝯ̄dictoria an̄tꝫ
et illud ꝯ̄dictoriū illius vl'is habꝫ
se cū ꝯn̄te sicut oppositū an̄tis et
ꝯn̄tis. Ad istud r̄n̄detur admisso
posito negādo istā homo est hīnibi
lis et concedendo hanc nullus hō
est equus et negatur ꝙ illa sit simil'
huic homo est hīnibilis. Ad pro/
bationem cum dicitur ꝙ ipse se ha
bent sicut oppositū an̄tis et conse
quentis etiam conceditur ꝙ op/

positum añtis z consequentis sūt similia et negatur ꝯñtia cum infertur ergo hec sūt similia quia ex in // diffinitis nihil sequitur. Et si petatur qđ dictū est ante: ꝙ oppositū añtis z ꝯñtis possūt esse similia de q̄bus hoc intelligit̃ rn̄detur ꝙ hoc intelligitur de añte z ꝯñte inter q̄ nō est mutua ꝯñtia et imponendo positū ponitur vl'is hec scil; om̄e oppositū añtis et ꝯñtis sunt sil'ia ista debet admitti: et vltra debet negari ista: homo est equ⁹ z nullus hō est equ⁹ esse oppoitū añt; et ꝯñtis z vltra debet negari eāc̄ q: h̄ repugnat posito sine noua īpositōe terminoꝝ q: oppositū sequit̃ omne oppositū añt; z ꝯñt; sūt sil'ia et iste ꝓpōnes signt sicut ante tpus obligatōis cōiter sigbant ḡ ipse non habent se sicut oppositū añtis z ꝯñtis et vltra sequit̃ ꝙ non sunt quia significatōe ead̄ retēta si sūt habēt se tanq̄ȝ oppositum ān̄t; et ꝯñtis. Aliud explm sit rei veritas ꝙ nullus grammaticus sit: z ponat̃ tibi ista nullū grāmaticum esse z deum esse concedi ab aliquo grāmatico sūt sil'ia: z sigant eod̄ modo precise qua admissa q: possibilis deinde ꝓponatur tibi ista null⁹ grāmatic⁹ est concedenda est ex casu quia vera et imptinens deinde ꝓpono tibi istā deu; esse concedit̃ a grāmatico hāc debes cōcedere q: cōcessisti ei silem deinde ꝓpono tibi ista; aliqđ grāmaticum est: si cōcedis cōcedc ꝯdictoꝛia: si negas cōtra tu negas sequēs ꝙ cōcesso ḡmale añs pat; q: optime sequit̃ deū esse concedit̃ ab aliquo grammatico ḡ aliquod grāmaticū est. Si dubitas: dubitas vnū ꝯdictoꝛiū z negas reliquū ergo male. Pro solutione isti⁹ est notādū ꝙ āns z oppositū ꝯsequēt; illius non possūt esse similia nisi i falsitate da em̄ ꝙ sūt similia in veritate sequit̃ ꝙ ꝯñs sit verum eo ꝙ āns est vex et cū hoc suum oppositum est vex: ḡ contradictoꝛia sunt simul vā. Scđo notāđ ꝙ ille due nullū grāmaticum esse et deu; esse concedi ab aliq̄ grāmatico habēt se sicut ānt; z oppositū ꝯñt; nā ista deum eē concedi ab aliq̄ grāmatico infert aliqđ grāmaticū eē cui⁹ ꝯdic // toriū consequēt; ē nullū grāmaticū eē ex q̄bus: seq̄t̃ tertio ꝙ ipa nō possūt eē sil'ia nisi in fl'itate per hoc ad argumētu; admittitur positum et iuxta primā regulā quecūq; istarū primo ꝓponit̃ negatur tāq; pti// nens repugnans sequitur em̄ ista sunt sine noua impoitione similia ergo ambe sunt false et sequitur vltra hec est falsa nullum grāmaticū est et ipsa precise significat nullu; grāmaticum esse eo ꝙ non est facta noua impoitio per poitum ergo aliquod grāmaticum est quare ista ꝓposita nullum grammaticum est: est pertinens repugnans: quia op// poita est sequens vt probatum est. Aliud exemplum pono ꝙ antece // dens et oppositum consequentis sūt similia exclusa omni noua impositione qua admissa propono tibi istam nullus deus est negāda

est fl'i ꝛ impꝫtinens deīde propono istam hō ē anīal si negas ant dubitas negas aut dubitas necessariū si ꝯcedis ꝯtra tu negasti eiꝰ silem ḡ ꝛ istam debes negare ꝯña est clara añs pꝫ q: negasti istā nullus deus ē et illa ē opposita ꝯsequētis. Ad istam sequitꝫ enī hō ē aīal ḡ deus ē mō positū ē añs et oppositū ꝯseqn̄tis esse silia. Ad illud r̄ñr faciliter admisso positio negando istam nullus deus ē et ꝯcedēdo illā oīs hō ē anial ꝛ cum dicitꝫ ꝙ negata ē ei9 silis negatꝫ hoc q: sim̄ et impꝫtinēs ꝙ sit sim̄ notū est ꝙ sit impꝫtinēs pꝫ q: non sequitur añs ꝛ oppositum ꝯñtis sunt silia sꝫ hec sūt añs ꝛ oppositū ꝯñtꝫ ḡ hec sunt silia q: ex indiffinitꝫ nihil sequitꝫ ꝛ si variaretur casus ponendo ꝙ oē añs ꝛ oppositum sui ꝯñtis sunt silia sine noua īpōe tūc admittitꝫ casus et negatur supposita veritate illius oīs hō est aīal hec hō ē animal ꝛ nullus deus ē oīe añs ē opposítū ꝯñtis et ex ꝯñti concessa ꝙ ipsa sunt negatꝫ istam ꝯñam esse hō est aīal ḡ deus ē ergo si illa non sit tūc ista nullus deus est. ē non opposita ꝯñtis ꝛ ꝙ bene sic dicatur pꝫ q: si ꝯña ista ē et iste sūt tunc exclusa noua impositione aliquod añs et oppositum ꝯsequētis nō sunt silia cū ista sine noua īmpōe nullo mō possunt esse similia et si dicatur quō dictū p̄cedentis exempli debet intelligi cū dicitꝫ ꝙ añs et oppositum ꝯñtꝫ possunt esse similia in falsitate dicitꝫ ꝙ hoc intelligitꝫ vbi ex opposito ꝯseq-

quētis nō sequitur añs mō ex ista nullus deꝰ ē q̄ n̄ ē opposita ꝯsequētis seqꝫ ancedēs q: ex īpossibile sequitꝫ ql̄ibet q̄re ista regula non habet locū in ꝓposito. Uel aliter et meliꝰ dicitꝫ ꝙ ista regula hēt veritatē vbi ꝯsequēs ē contingens mō ista hō ē aīal vt hic supponitꝫ est necessaria q̄re siue sic siue non. non valet ad ꝓpositū perscrutari quare non ad p̄sens. Aliud exemplū ponatur tibi ꝯcluditꝫ et te nescire tibi concludi et tu sedes esse similia ꝛ semper excluditꝫ noua impositio q̄ admissa q: possibilis deinde ꝓponatꝫ tibi ista tu sedes ꝯcedenda est. q: vera et impꝫtinens deinde istam tibi concluditur hec est falsa ꝛ impꝫtinens quare neganda ē deinde istā tu nescis tibi ꝯcludi hec etiam debes negari ꝓbatio q: cum hec tu sedes et hec tibi ꝯcluditꝫ et hec tu nescis tibi concludi sunt silia ꝛ ꝯcessa est hec tu sedes concedi debet ꝙ ista tibi concluditur ꝛ tu nescis tibi ꝯcludi sunt silia ḡ cū negasti hanc ipāꝫ tibi ꝯcluditꝫ negare habes hanc tu nescis tibi concludi q̄ negata ꝓponitur sua ꝯdictoria tu scis tibi concludi concedenda q: ē opposita bene negati deinde hec tibi concluditur si concedis idem concedis et negas si negas negas sequens ex concesso sequitꝫ tu scis tibi concludi ḡ tibi concluditꝫ Hic potest responderi vno modo provt noua impositio excludatur solum a propositionibus totalibus sic ꝙ ille precise significent sicut ante et

scd̃m primã ĩpositionem significa-
bãt ɔñr admittendo positum ⁊ ne
gãdo hanc tibi ɔcludit q2 flã et im
pertinens vt notũ ẽ. q2 nõ sequit
tibi cõcludit et tu nescis tibi ɔclu
di sunt silia et tu sedes ĝ tibi ɔclu-
dit q2 stat ꝙ ille due imponãt tã-
tũ q̃tũ hec oratio hõ currit et tũc
sunt similes isti tu sedes et tñ non
ꝓpter hoc seq̃t ꝙ tu ad methã vi
argumentoꝝ deduceris et cõcedit
hec tu nescis tibi ɔcludi ɔceditur
tñ ꝙ ipa est vera ⁊ vltra ĝ negas ve
rũ ⁊ imptinẽs pt cõcedi si iferat ꝙ
male rñderes itra tps. Aliter dici
tur p̃t noua impõ totaliter et a to
tis et a partibꝫ ꝓpõm que ponunt
esse similes excludatur prenotando
ꝙ ille pñt esse similes in veritate vt
ꝙ ambe sint vere ⁊ in falsitate vt ꝙ
ambe sint false. Et ideo cũ ꝓponit
ista tu sedes ɔcedit q2 vera et im-
ptinẽs et vltra cõcedit ista tibi cõ
cludit 3º loco ꝓposita quia est pti-
nens seq̃ns nã bñ seq̃t ista sunt si
milia et hec est vera tu sedes ⁊ hec
est vera tibi concluditur et tu ne-
scis tibi concludi et vltra sequit
ipsa sunt similia et nulla est facta
impositio noua ergo hec est vera ti
bi cõcluditur sicut in alio exemplo
similiũ fuit deductum sed si 2º lo
co ꝓponeretur ista tibi concluditur
neganda est quia falsa et impti-
nens ⁊ deĩde etiã neganda esset hec
tu sedes q2 repugnat ɔñe vt patꝫ
intuenti diligenter. Consequen-
ter videndum est de propositioni-
bus vocatis dissimilibꝫ ⁊ sit soluꝫ
exemplum tale pono tibi istam an
tichristum esse et antichristum cur
rere sunt similia et dissimilia qua
admissa propono tibi istam anti-
christus est neganda ẽ. quia falsa
et impertinens qua negata propo
no tibi istam antichristus currit.
concedenda est ex quo sua sibi dis
similis est negata nam negato vno
dissimillium concedendum est reli
quum deinde propono tibi istam
antichristus est si concedis idem
concedis ⁊ negas si negas ergo tu
negas sequens ex concesso sequit
enim antichristus currit ergo an-
tichristus est. Ad istud respon
detur supponendo quod in pro
posito semper sit exclusa noua im-
positio admittendo positum dein
de concedo istam antichristus est
⁊ dicitur ꝙ ipsa est pertinẽs seq̃ns
ꝙ sic declaratur quia sequitur ipa
sunt dissimilia exclusa noua impo
sitione ergo ista antichristus est est
vera et alia scilicet antichrist9 cur
rit est falsa nam si esset vera illa an
tichristus est cum ad eã sequitur
et sic essent similia modo arguitur
vltra hec est vera antichristus est ⁊
antichristus currit precise signifi
cat antichristum esse eo ꝙ in pro
posito est noua impositio exclusa
ergo antichristus est quod fuit cõ
cessum. Unde pro regula est tenẽ
dũ ꝙ quando propositiones ponũ
tur esse dissimiles si vna sit ɔseq̃ns
ad aliã dummodo noua impositio
sit exclusa ꝙ ɔñs ɔcedat ⁊ añs ne
get vbicũq̃ ponãt mõ ista ãtix ps

est est consequens ad istā antichri
stus currit quare ipsa est concedē
da z alia neganda sed sic non esset
si neutra earum sequeretur ad ali
am quia tunc ad primā respōderi
debet scd'm sui qualitatem et con
sequenter ad scd'am partialiter ad
propositū et intelligitur totum di
ctum sine noua impositione autez
termini significēt sicut añ coīter si
gnificabāt qz non volo aliud ītelli
gi nisi q te eē in mōte pessulano tu
nescis tibi cōcludi significēt pcise
te nescire tibi ɔcludi z hec de pōe
simplici z p ɔñs de 3° articlo qrti
capituli.

Quātū ad qrtū articluz videndum ē de
alia specie suppōis / scilicet de posi
tione cōposita que ē qñ ponit' ppō
ypotetica et sit pmuz exēpluz q po
nitur aliq copulatia / scz de positōe
ɔiuncta tale pono tibi istam exñte
in rei vitate q nullus hō currat omis
hō currit et nihil est tibi positum q
admissa ppono tibi istaz tu nō es
obligatus cōcēda vz. qz sequēs ē
sequit' ei nihil ē tibi positū g nō es
obligatus deīde ppono tibi istam
ois hō currit si negas negas perti//
nens seqns si ɔcedis ɔcedis fl'm ñ
obligat' g male. Hic aliq rñdent
nō admittendo positū eo q secūda
pars repugnat admissiōi f' h' nihil
ē ad pñs nā cum copulatiua sit me
re possibilis ipsa debz admitti Et
ideo admissa ea negando ppositam
tu non es obligat' qz ipa non seqt'
nō eni seqt' nihil ē tibi positū g nō
es obligat' qz pt esse obligatus per
aliā spēm obligatiōis q̄ per positi
onē et si imposito adderet' q nō ees
obligatus per aliā spez q̄ p positio
nē tunc cōcederetur ista proposita
omnis homo currit quia sequitur
ex posito et cum dicitur tu conce//
dis falsum non obligatus conce//
ditur hoc tanq̄ sequens ergo ma
le placet antecedens et consequen
tia intra tempus. Aliud exemplū
pono tibi istam sortes currit et sit
rei veritas q sedeat et nulla copu//
latiua est tibi posita qua admissa
propono tibi istam sortes currit
concedēda est quia sequens deīde
hāc tu nō es obligatus ista ē seqns
g cōcedēda seqt' ei nulla copulatia
ē tibi posita et ego non posui tibi
ald' q̄ copulatiuā g ñ es obligat'
g ɔcessa ē illa iterū pono tibi istam
sortes currit si neges idē negas et
ɔcedis si ɔcedis ɔcedis fl'm nō ob
ligatus g male rñr admisso posito
ɔcedendo hanc propositam sortes
currit et negādo hanc tu nō es ob
ligat' nec ipsa ē sequēs nō eni seqt'
nulla copulatiua ē tibi posita g nō
es obligat' et ad pbationē cū dicit'
nulla copulatia ē tibi posita et ego
nō posui tibi aliō q̄ copulatiuā ne
ganda ē qz cum ponit' copl'atia po
nitur e' qlib3 ps z sic aliqd aliō q̄
copulatiuā tu mihi ponis. Aliud
exēplū pono tibi istaz tu rñdes ad
fl'm et solū rñdes ad a et sit a pma
ps copulatiua q admissa ppono ti
bi istā tu rñdes ad fl'm ɔcedenda ē
qz sequēs deīde ppono hāc tu solū

respōdes ad a etiā concedenda est sicut precedēs deīde iterꝫ proponitur tibi ista tu rn̄des ad falsū si neges vel dubitas cū an̄ cōcessisti sequitur ꝙ male si cōcedis ꝫ tu solū rn̄des ad ea et tu rn̄des ad falsum ꝑ a est flm̄ sed a est ista tu respondes ad flm̄ ergo hec tu rn̄des ad falsū ē flā ergo male cōcedis eam. Rn̄detꝛ ab aliq̄bꝫ nō admittendo positum eo ꝙ ptes copulatīe sunt incōpossibiles ⁊ forte bn̄ quia iudicio melio ri saluo stāte posito prima pars copulatiue est flā et falsificans se et ex ɔn̄ti illa copulatiua est impossibilis cū non possit ita esse sicut peam significatur. Aliter tn̄ pōt dici admisso posito ɔcedēdo istā tu rn̄des ad flm̄ et eē istam tu solū rn̄des ad a et ɔn̄ter ꝙ a est flm̄ et cū h̄ tu rn̄des ad flm̄ est flā nec h̄ est inconueniens aliquā ꝑpositionem cōcederꝛ esse flm̄ et tn̄ eā ꝑpositum concedere sic cōcederꝛ eam esse v̄ā et tn̄ eā negare. Aliud exemplum pono tibi istā aliquis hō est parisius et nullꝰ alius a te est parisius quia admissa ꝑpono tibi istam tu es parisius si negas negas seq̄ns sequitꝛ eī aliq̄s hō ē parisius et nullus aliꝰ a te est pisiꝰ ꝑ tu es pisiꝰ si conceđ conceđ falsū et ip̄tinēs ꝑ male: Rn̄detur admissa posito negando istam propositam tu es parisius negatur ꝙ sequitur cum si non esses in rerum natura staret antecedens esse verū scilicet ꝙ aliquis homo essꝫ parisiꝰ et ꝙ nullus alius a te esset ibidem cum nichil sit tunc aliud a te et tamen consequens est falsū ꝗsi ɔn̄a deberet valere oporteret addi in an̄cedēte hāc tu es hō. Aliud exemplū de copulatiua posita conposita ex ptibꝫ ypoteti. sit ille sigt a me currere ⁊ te rn̄dere ad falsum ⁊ b me loqui tecū solū rn̄dere ad a tunc proponitꝛ tibi copulatiua cōposita ex a et b qua stāte ꝑpono tibi istam ego curro et tu solū rn̄des ad a cōcedēda est qꝛ sequens deīde propono istā tibi tu rn̄des ad flm̄ concedēda est deīde istam tu solum respondeo ad a iterum sequitꝛ deinde ꝑpono a est falsū si neges negas seq̄ns seq̄tꝛ enī tu rn̄des ad flm et solū rn̄des ad a ꝑ a ē flm si concedis. Tunc arguitur sic a est flm̄ et tu concedis a ergo male rn̄des. Ad istud dicitur ꝗsi sicut ad tertium ꝙ copulatiua est impossibilis ideo non debet admitti imo ip̄a implicat falsitate prime ptis, Aliter tn̄ pōt dici admissa copulatiā cōcedēdo totum ꝑcessūvl qꝫ ꝙ dr̄ tu cōcedis a et a est falsum ergo male respōdes nā vno mō pōt dici ꝙ nō est incōueniēs ꝙ obligagatꝰ concedit flm̄ spēalitꝛ si sequatꝛ ex obligatione. Alio mō pōt dici ꝙ n̄ est icōueniēs ꝙ rn̄dēs in hac arte cōcedat aliquā propositionē esse falsā qꝛ cōcederet eā v t dictū fuit pꝰ et hec de isto ⁊c̄.

Cōsequēter vidēdū est de positiōe disiūctiua q̄ ē qn̄ aliq̄ disiūctiua pōitꝛ ꝑ q̄ notādo sūt aliq̄ regule. Prima regula ꝙ quelibꝫ pars disiunctiue formaliter est impinens

disiūctiue. Scd̄a regula si posita fuerit disiūctiā c⁹ vna pars ē ipos-ſ. rē alia ps erit sequēs. Tertia regl'a si vna ps disiūctiue sequitur ad aliā tūc ps q̄ sequitur est ptinēs disiūctiue et p ɔn̄s totuȝ antecedēs ē iptinēs. circa istam sit pmū. Exemplū pono tibi istā sortes currit vel plato disputat qua admissa propono tibi istam sortes currit hec est dubia qꝛ imptinēs et ex̄ eam dubitares deide propono tibi istam pl'o disputat si dubitas contra ɔcessa disiūctiua debet cōcedi altera ps mōstru nec istam nec aliam cōcessisti et tu cōcessisti disiunctiuam ḡ male si concedis aut negas ɔ̄ istam est iptinēs et ex̄ dubitares eā ergo male concedis eam vel negas eaȝ. Ad istd̄ facile dr̄ admisso posito dubitādo istam sortes currit et sil'r istaȝ plato disputat et cuȝ dr̄ ꝙ concessa disiūctiua debet concedi altera e⁹ ps dr̄ ꝙ h̄ est fm̄ quando ip̄a ñ est ɔposita ex ptib⁹ dubijs sic est ista. Vn̄ frequenter disiūctiua est nota c⁹ q̄lib⁹ ps ē dubia vt hec sortes sedet vl' sortes nō sedet est nota et tn̄ e⁹ q̄libet ps est dubia. Aliud exemplū pono tibi istam tu ñ es vel de⁹ est malus qua admissa propono tibi istam tu ñ es si ɔcedas ɔcedis fl̄m et iptinens ḡ male eodē mō arguit̄ si dubites si negas proponit̄ tibi ista deus est malus si ɔcedis ɔcedis impossibile simpl'r si neges negas sequens seq̄t̄ eñ tu ñ es vel de⁹ ē mal⁹ ſȝ tu es ergo de⁹ ē malus Ad istud r̄ndet̄ admisso posito concedendo istam tu ñ es qꝛ ipsa est sequēs disiūctiue per scd̄am regulā ī iposita quia alia pars ē simpl'r impossibilis et iō negatur illa cuȝ dr̄ ꝙ ɔcedo fl̄m et iptinēs ē eñ seqn̄s ḡ ptinēs. Aliud exēplū ponat̄ tibi ista antixp̄s est vel currit q̄ admissa pponitur tibi ista ātixp̄s est q̄ negata qꝛ fl̄ā et iptinēs pponitur tibi ista atixp̄s currit hēs hāc cōcedere qꝛ sequit̄ ātixp̄s est vel currit ſȝ antixp̄s nō est ḡ currit a tota disiūctiua sibi concessa iteꝝ pponitur tibi ista ātixp̄s est si cōcedis idem cōcedis et negas et sil'r si dubites si neges negas seq̄ns seq̄tur eñ ātixp̄s currit ḡ ātixp̄s est. Ad istud r̄ndet̄ admisso posito ɔcedendo istam ātixp̄s ē et negatur ꝙ sit ipertinēs immo sequitur iuxta. dcā in scd̄a regl'a et si negaret̄ sequeret̄ duo ɔ̄dictoria vt dictū ē. Aliud exēplū ppono tibi istā te stāte tu sedes vel rex ē parisius q̄ admissa pponitur tibi istaȝ rex est parisius iptinens est et dubia q̄re est dubitanda deide istā tu sedes si ɔcedis concedis fl̄m ⁊ ipertinēs eodē mō argueretur si dubitas. Si negas ɔtra tu sedes vl' rex est parisius ſȝ nulls rex est parisius ḡ tu sedes a tota disiūctiua et an̄s p pma parte ē positū et p secūda pte dubium q̄re ɔn̄s ñ est negādū ḡ negando positū male r̄ndisti. R̄n̄r admisso posito dubitando istam rex est parisius ⁊ ɔn̄ter negādo istam tu sedes qꝛ fl̄a et impertinēs et ꝑ idem improbationē concedit̄ disiūctiua et maioꝝ negatur eñ mi.

nior q nullus rex sit parisius quia repugnat vn nō est inconueniens intra tempus obligatōis aliq̄ȝ propositionem dubitare et postea eandem negare tanq̄ȝ repugnantem de quo sit quarta regula q posita disiunctiua cuiꝰ vna pars sit dubia et alia flā ꝛ si esset q ps dubia p̄ma proposita dubitaret rationabiliter postq̄ȝ negata est: est pars flā pōt cōcedi tanq̄ȝ pertinens sequens vt i exemplo posito patuit vlterius circa quintum.

V lterius circa quītuȝ articulū capl'i q̄rti q̄ est de positione dependente ē aduertend' q ipsa d': qn̄ aliq̄d ponitur sub cōditōne ꝛ sub hac sūt positio cadēs ꝛ renascēs de q̄ sit tale. Primū expl'm si affirmatiue respōdes ad primū ame tibi ꝑpositū te esse regē sit tibi positū ꝛ nō aliter et volo q li si nō sit nota ɔn̄e q: nisi sic propō esset impossibil' ȝ euidentie seu ꝑmissiōis future qua admissa ꝑpono tibi istam tu non es rex si ɔcedis tunc affirmatiue respondes ad primū ꝑpositū q̄ te esse regē est tibi positū ꝑ positū. Et si cōcedis hanc tu cōcedis oppositū positi si negas aut dubites neq̄ȝ aut dubitas ꝑpositioneȝ impertinentē quā extra negares ergo male. Ad istud respondetur admissa posito et concedendo hāc tu nō es rex quia impertinens et vera et cuȝ dicitur tu concedis hanc conceditur et cum infertur ergo tu affirmatiue respōdes ad primum propositum negatꝰ ɔn̄tia et negatur vltra q ipsa sit ꝑmum propositum. Aliter forte et melius conceditur intra tempꝰ q tu affirmatiue respondes ad p̄mū propositum et consequenter te esse regem est tibi positum ꝛ similiter q tu concedis oppositum positi ꝛ q male respondes nec hoc est in cōueniens intra tempꝰ vt dictū est prius. Uerū est tn̄ q alij positiones dependenteȝ nō admitūt nisi primum ꝑpositum staret cum bona responsione positi et sustinendi et sic non est inconueniens igitur ꝛc. Aliud exemplum pono tibi istam q sortes dabit platoni denarium si plato obuiauerit ei et nō aliter et plato obuiabit sorti si sor. non dabit sibi denarium qua admissa propono tibi istam sor. dabit platoni denarium si concedis ergo plato nō obuiauit sorti ꝑ scd'aȝ ptem pōiti ꝛ vltra q̄ sortes nō dabit platoni denariū ꝑ p̄mā ptē si negas q̄ sortes nō dabit platoni denariū ꝛ vltra q̄ plato obuiabit sorti ꝛ vltra q̄ sortes dabit platōi denariū q̄ si nō dabit dabit. Sill'ia exēpla sunt ponatꝰ q sortes vult comedere si pl'o vl't comedere ꝛ nō alitꝰ ꝛ pl'o nō vult comedere si sortes vult comedere ꝛ nō alitꝰ Tertiū exēp'l ū sit sortes dn̄s platonis si pl'o no vult esse fuꝰ eꝰ ꝛ nō aliter et plato velit esse seruus eius si sortes nō sit dn̄s platonis et non aliter. Ad ista et ɔsimilia respōdetꝰ non admittendo posita quia ex eis sequuntur ɔdictoria lȝ qd' libet positum ꝑ se in istis sit possibile tn̄ totū positum nō est possibile. Aliud

exemplū est qn̄ positum desinit esse
positum absq; hoc q̄ dicatur cedat
tempus vl' ponatur repugnans ei⁹
cui⁹ p̄mū exemplū sit tale sit sortes ī
rei veritate niger et tunc pono tibi
istam sortes est albus donec pro//
pono tibi aliquod negatiuum quo
admissa propono tibi istaȝ sortes ē
niger si concedis tūc adhuc nō pōi
tur aliquod negandū ḡ sortē esse
albū manet tibi positū ḡ si ↄcedis
istā sortes est niger concedis repu
gnans posito si neges aut dubitas
negas aut dubitas īptinēs quod
extra ↄcederes ḡ male. Ad istud re
spōdet admittēdo positū cōcedendo
istā sortes est niger q̄ v̄a et imperti
nens et cū dꝛ ḡ adhuc n̄ propōitur
tibi aliqd̄ negandū aliqui negāt il
lā tanq̄ȝ repugnātē. Ulterius t̄n cre
do eam esse ↄcedēda q̄ v̄a et imp
tinēs. Et sil'r concedo q̄ hec sortes
est albus manet michi posita et q̄
eā ↄcedo repugnās posita et q̄ etiā
male r̄ndeo intra temp⁹ ꝫ nō extra
Posito cadēs et renascens est spe
cies petitionis depēdētis et dꝛ qn̄
aliqd̄ positum cadit ꝛ iteȝ desinit
cadere siue iterum incipit esse posi
tum sine aliquib⁹ nouis signis ob
ligationis cui⁹ exemplū sit tale te/
negatum r̄ndere sit tibi positū q̄ȝ
diu ē v̄m et nō cū est fl'm et cū iteȝ
incipit eē v̄m sit positum et desinit
cū fiat fl'm quo admissa ppono ti//
bi istam tu negatiue respōdes si cō
cedis tunc affirmatiue r̄ndes ḡ te
negatiue r̄ndere non ē veruȝ ergo nō
est tibi positum et sic concedendo

istam tu negatiue respondes conce
dis falsum nō obligatus scitum eē
tale et ex consequenti male respon
des eodem modo arguitur si du//
bitas si negas tunc arguitur sic tu
negas istam ergo te negatiue respō
dere est verum ergo te negatiue res/
pondere est tibi positum ergo negā
do eam negas positum ergo male.
Respondetur admisso posito negā
do hanc tu negatiue respondes q̄
pro instanti propositio ē falsa et ex
ↄn̄ti pro illo non sum obligatus
ergo propositio debet negari ꝛ cuȝ
dꝛ tu negas istā ꝛc̄ aliq negāt istaȝ
tanq̄ȝ repugnātē posito sed apparet
michi q̄ sit vera et imptinēs et ideo
ↄcedo eam et vltra concedenda hāc
eē veram ego negatiue r̄ndeo quia v̄a
et imptinēs et vltra cōcedēdo hāc
tu negatiue r̄ndes est tibi positum
et negando eā me negare posituȝ et
ex ↄn̄ti me male r̄ndere intra tem//
pus et hoc nō est in ↄueniēs vt no
tū ē et hec sint dicta de isto articl'o.

Quartū ad sextū articu lū q̄rti capl'i vi dēdū ē de alia spē positionis scȝ de
petitiōe seu positōne petitiua et ē sci
endū q̄ positio petitiua est qn̄ peti
tur ī positioni act⁹ faciēd⁹ a r̄ndēte
circa positum vt peto te cōcedere vel
negare et est duplex q̄dam ē absolu
ta et determinata vt peto te ↄcede
re hoīeȝ eē rome. Alia est respectiua
seu in determiata vt peto te ↄcedere
p̄mū ppōnēdū a me. Juxta igit' pe
titionē determiatā fōrt t'le exēplū p//
mū peto te cōcedere hoīeȝ eē asinū

si admittis hꝫ ꝓpono tibi istam hō est asinus si ꝯcedas vl' dubites cō cedis vel dubitas īpossibile simpliciter ergo male si negas cōtra tu facis ꝯtra petitō:ꝫ ate admissā ergo male ꝯn̄a ptꝫ et an̄s patet q: admisisti te cōcedere hoīem esse asinū et oppositū tu facis. Dic aliqui rn̄dēt nō admittendo positū eo ꝙ dicūt ipsum esse simpl'r impossibile sꝫ si concederent seu admitterent dicūt hanc debere admitti scꝫ homo est asinus sed hec solutio non valet primo q: hic nihil petitur nisi hec tu cōcedis hominē esse asinū et hoc est valde possibile q̄re petitum nō est impossibile vt ipsi dicunt et ex quo pꝫ ꝙ male dicut in ꝯcedēdo ista hō est asinus q: ꝓpter petitū mere possibile cōcedūt simpl'r īpossibile ⁊c̄. Ideo aliter rn̄t admisso posito negādo hāc ꝓpositam homo est asinu' q: impertinens et ex negaret et cū dr̄ tu facis ꝯtra petitionem ergo male: negat q̄a obligatus non habꝫ sp̄ facere sicut vera ꝓpō ab eo concessa grammaticaliter ꝑtēdunt pꝫ nāsi positus eēt hoīem esse asinū te concedere et deinde ꝓponit tibi homo est asinus sp̄ negares eaꝫ bene respōdendo eo ꝙ est impossibile simpl'r. negares ergo hanc homo est asinus cum verba positi ate ꝯcessi tu ꝯcedis hoīeꝫ eē asinū si gnificāt ꝙ tu concedis eā ꝑ hoc dicendū ad argumētum eā distingēdo scꝫ hanc tu facis cōtra petitum q: vel sensus est ꝙ non facis ita sicut verba grammaticaliter ꝑtendunt et hoc concedo nec sequitur ꝙ male rn̄deo vel ꝙ sensus ē ꝙ concedo repugnans obligato per petitionē vel negē aliquā ꝓpositionem sequentem ad obligatum per petitionem ⁊ hoc ego nego: q: obligatum per petitionem est me concedere hoīem esse asinum ⁊ huic repugnās nō cōcedo q: illa est mere possibilis q̄re ista homo est asinus q̄ ē impossibilis nō opponit ei. Aliter cōsueuit formari exēplum sic peto te concedere hoīem esse asinū quo admisso propomo tibi istam tu cōcedis hoīem esse asinum si concedis fl'm concedis qđ nō fuit petitū a te ergo male similiter arguitur si dubitas si negas: negas obligatū per petitioneꝫ ergo male similiter arguitur si dubitas. Respondetur admittendo positū et cōcedendo ꝓpositā hāc tu cōcedis hominēꝫ esse asinum et dico ꝙ lꝫ ista sit fl'a et nō petita concedere tn̄ est obligata per petitionem et iō nō male imo bene respondeo eaꝫ ꝯcedendo. Aliud exemplū peto te concedere soluꝫ vnuꝫ uerum quo admisso propono tibi hanc de' est ⁊ concedēda tibi quia vera et impertinens deinde hanc aliquis est si negas vel dubitas negas vel dubitas sequens notum est si concedis facis contra situꝫ seu petitum quia concedis plura scilicet has deus est et aliquid est et petitum fuit te solum vnum cōcedere. Ad istud respondent aliqui admisso posito et concessa hac deus est nō respōdente ad hanc aliquid est ꝑ illud non vꝫ quia cum ip

sa sit simpl'r necc'ia ipsa semper de bet cōcedi attēdendo q̄ finis obligatōis sit cōiter ppt rñdere. 2° hec est more ipertinēs petito q̄re nō videtur ratio q̄n deberet cōcedi: iō aliter rñr admisso posito seu petito cōcedēdo vtrāq3 ppoitā et negatur ista tu cōcedis plura tāq3 repugnātem cōcedo tñ q̄ cōcessi hanc deus est: 3 negat q̄ cōcessi hanc aliquid est q2 repugnat posito cū bñ concesso. et si dicat tps et argueret tūc q̄ iter tps feci ꝯ petitū soluentur p distinctōem in p° expl'o datam. Aliud expl'm peto te concedere te male rñdere ad deū esse et nullo° bene q̄ admissa pponit tibi ista de° est et q̄litercūq3 rñdeas q̄ritur an bñ rñdeas an male. Si bñ fecisti cōtra petitōes g male. si male g fecisti sicut vba petitionis petūt seu ptendūt g bñ rñdisti. Ad istd dr admisso posito cōcedēdo ppositā de° est et cum q̄rit vel male rñdes vl' bene potest rñderi vno° q̄ de ista questione nō teneor infra tps certificare. Aliter pt dici q̄ bene rñdi in ordine ad ppositā q̄stionē q2 ꝯcessisti ppōnem neciam lic3 male in ordine ad sfuz quē vba petitōis ptendūt et sic respectu diuersoꝝ ꝯcedo me male respōdisse et etiā bñ intra tpus. 3° pōt simpliciter dici q̄ bene rñdi ad deum eē et cum dr q̄ feci contra petitionem g male intra tps concederes ꝯñs q2 sequit ex petito eē tempus aūt soluet per distinctōnem prius positā. q̄rto pōt dici q̄ male respōdi ad deu3 esse: q2 hoc sequitur ex petito et tūc negat ꝯñtia qua dicitur fecisti sicut vba petitionis ptēdūt g bene rñdisti quia staret q̄ homo pessime rñderet 2 tamē faceret sic vba petitōis pretēdūt. Aliud expl'm peto te concedere papam esse marcilie vel papam nō esse marcilie qua admissa ppono tibi istam papa est marcilie hec est dubitanda q2 impertinens et extra dubitaret deinde istam papa non est marcilie. Si concedis aut negas: concede aut negas imptinēs qd extra dubitares pat3 assūptū q2 hec consequētia nō valet tu cōcedis papam eē marcilie vel nō esse marcilie: ergo papa non est marcilie. Ite3 tu dubitasti eius ꝯtradictorium q̄re et hanc habes dubitare. Si dubitas facis cōtra petitū quia supponit te vna3 concedere et neutꝝ ꝯcessisti. Rñdetur admisso posito seu petito dubitādo vtrāq3 pte3 ppoitam. et cu3 dicitur q̄ facis contra petitum. Rñr vno° q̄ nō q2 petitū fuit mihi q̄ cōcederem vnam disiūctiuam et illa3 sp ꝯcessi. Al'r soluit p distinctōem superi° factam in pmo exemplo et hec de sexto mēbro q̄rti capituli et p ꝯñs de toto quarto capitulo.

q UATU ad q̄ntum capitulū principale videnđ est de depositione q̄ est spēs obligationis circa quā sciēdum est q̄ depositio sic describit. Depositio est p̄fixio alicui° enūciabilis ad sustinendum ipm negatiue. Circa quā sit pma regula. Omne depositum sub forma depositi ppositum

infra tẽpus obligatiõis ẽ negãdu3

Secũda regl'a ẽ q͛ õne oppositũ depo siti ꝓpõitũ tpe obligatõis ẽ cõcedẽdũ q꞉ oĩs põitio vni⁹ ptꝭ ꝯdcõis ẽ virtual' põitio alterius partis.

Tertia regl'a ẽ. q͛ ꝑ depo sitionẽ nõ reb3 admitti nisi ꝯtigẽs aut ĩpossibile na3 si ꝺpoẽrẽ necessariũ opo3 ĩpossibile sibi oppositũ ꝑ regulam ꝓcedẽte3 concedi; et sic oportere t ꝯcedi duo contradictoria.

Quarta rgl'a aña depo sitũ ꝓpoĩtũ tpe obligatiõis ẽ negãdũ q꞉ negato ꝯñte opo3 negare añs bone ꝯñe.

Quinta regl'a ĩ oĩ de positiõe ẽ for mal' r̃ndẽdũ ac si oppositũ eẽ3 positum. Circa hãc ſpẽm sit ꝑmũ exẽplũ tale depono tibi istã꞉aliqs hõ nõ ẽ parisius q̃ admissa ꝓpono tibi ista3 omnis homo est parisius : vt suppono concedẽda est quia est opposita depositi deĩde istã tu es parisius negãda est q꞉ falsa et impertinẽs deĩde ꝓpono tibi ista3 tu es es homo si negas꞉negas verũ et ĩptinẽs si iterũ ꝓpono tibi istam tu parisius si cõcedis : idem cõcedis et negas꞉si negas : negas sequẽs sequitur enim õnis hõ est parisius tu es homo ergo tu es parisius. Rñdẽr admisso deposito ꝯcedẽdo hãc oĩs hõ est parisius vt suppono quia sequitur et ĩptinẽs et negando ista3 tu es parisius : et consequenter negando istam꞉ tu es homo patetq꞉ pertinens repugnans quia opposita sequitur ex opposito depositi cũ opposito bene negati꞉ sequitur eñ omnis homo est parisius. tu es homo꞉ergo tu es parisius꞉ tu non es parisius ergo tu non es homo. ⁊ ide o negatur q͛ ista est ĩpertinens. verum est tamen q͛ si ista fuisset proposita꞉tu es homo immediate post istam omnis homo est rome vel parisius fuisset concedenda et consequenter ista etiam tu es parisius. Aliud exemplum depono tibi ista3 alique propositionẽs sunt dissimiles qua admissa propono tibi ista3 homo est asinus et deus est sunt ꝑpositiones꞉si negas : negas verum et impertinens si concedis propono tibi istam deus est et homo est asinus sunt similes si concedis cõcedis falsum et impertinẽs. si negas꞉negas sequens sequitur eñ ꝓpositiones sunt similes de⁹ est et homo est asinus sunt propositiones ergo sunt similes. maior ẽ opposita꞉depositi. et minor cõcessa est. Ad istud r̃spondetur admisso deposito concedendo q͛ deus est ⁊ homo est asinus sunt propositiones et cõsequẽter q͛ sũt similes et negatur q͛ ipsa sit impertinẽs imo sequitur ex opposito depositi cum bene concesso licet sit ĩptinẽs posito per se accepto. Sciendum est enim q͛ multa exẽpla possunt fieri de depositione sed quia omnia eodem modo soluuntur ac si eorum opposita essent posita ideo propter diffusam protractionem

positionis talia premituntur et hec in isto capitulo quinto.

q **uātū** ad sextuȝ et ad vltimū videndū est de dubia pōitione q̄ est pfixio alicui⁹ enūciabilis ad sustinendū ipm dubie circa hanc spēm sit prima regula.

p **rima** regl'a. sola ppō contingēs ad vtrūlȝ ē admittēda in dubie pōitō neqȝ nō nccīa nec īpossibilis: cū ad eas nō sit variāda respōsio vt dictum est in scđo capitulo.

s **cda** regl'a nō opȝ ptinēs obligato p dubie pōitionē sustinere scđm eūdem statū scđm quē sustinet obligatuȝ qȝ ad dubiū bn̄ sequit necēm qđ n debȝ intra tps sicut nec extra.

t **ertia** regula oportet añs ad dubie positionē scitū eē tale nō ɔcedere intra tps pȝ qȝ ɔcesso añte alicui⁹ cō sequētie bone oȝ ɔcedere ɔsequēs et sic oporteret ɔcedere et dubitare idem q eſt incōueniens.

q **uarta** regl'a dubitans obligat silr rspcū vtriusqȝ ptꝫ oīonis pȝ qȝ obligt ad sustinerē scđȝ vtrāqȝ pteȝ dubie. Circa istā spēm sit pmū exēpluȝ d'e dubie pono tibi istā antixpm eē q̄ admissa ppono tibi istaȝ atixpus eſt q̄ dubitata ppono tibi istā aliq̄ sōa eſt: si cōcedis: ɔced' sequēs a te dubiū ɔ ex ɔsequente debes dubitare si negs aut dubitas negas aut dubitas necessariuȝ simpliciter ergo male. Respōdetur ad missō posito dubie et cū pponitur idem dubitat et cū ponit ista sb stantia eſt et cum dicitur q ipa sequitur ex dubie positione concedi tur hoc et negatur q propter hocē dubitanda quia necessarium bene sequitur ex dubio vt dicit secunda regula. Aliud exempluȝ dubie pono tibi istam aliquis homo ē in monte pessulano qua admissa propono tibi istam tu es in monte pessulano si negas: negas verum et impertinens eodem modo arguit si dubitas si cōcedis: arguitur sic tu es in mōte pessulano ergo aliquis homo eſt in mōte pessulano consequentia eſt bona et añs ɔcessum eſt g̃ et ɔseuqens debet concedi et tu nō ɔcedis ergo tu male respondes Ad istud respōdetur admisso posito dubie ppositam istam tu es in monte pessulano dubitando eam ɔ cum dicitur tu dubitas verum et impertinens dicitur licet sit impertinens dubie posito tamen dubie positum eſt impertinens ei ɔ quia sustinetur dubie oportet ipm etiā sustinere dubie vt dictuȝ eſt in tertia regula ex quo apparet q in dubie positione non solum oportet attendere ad pertinentiā dubie posito sȝ etiam ad ea quib⁹ ipm eſt pertinens: Aliud exempluȝ dubie pono tibi istam omnis homo eſt rome quo admisso ppono tibi istaȝ tu es rome neganda eſt quia flāet impertinēs deīn ppono tibi istam tu es homo si negas vel dubitas negas

vel dubitas verum ꝙ male si conce dis contra ois homo est rome tu nõ es hõ ꝙ tu non es rome ista ꝯña est bo⁹ syllogismus ꝛ minor est ꝯcedẽ da et maior dubitanda ꝙ cõclusio nẽ non debes negare. Ad istud rñ detur admissio posito dubie negan do hanc ꝓpositã tu es rome ꝛ ꝯñr dubitando hãc ꝓpositam tu es hõ et cũ dr ꝙ dubitas ꝑm et imperti nẽs nego ꝟ imo est ꝑtinens dubie posito cũ bene negato vt dic quarta regula velud deduxit argumen tum ꝛ si dicatur ꝙ tu dubitas istã ꝙ tu es dubitatur añs in illa ꝯña ꝛ i oibꝫ silibꝫ sed alicubi videbitur ꝙ dubie posito non differat a positi one et ex ꝯñti non debet esse species distincta a positione cuius opposi tũ ẽ dictũ et añs ꝓbatur qꝛ dubie positio nõ videtur aliqd qꝫ positio dubij et ex ꝯñti ẽ simpliciter positio scdo nichil differt dicere dubie po no tibi sortem currere et pono tibi hanc tu dubitas sortem currere et proportionabiliter in alijs ꝙ videtur ois dubie positio sit quedã positio Ad hoc rñdetur ꝙ dubie positio ꝛ positio sũt species obligationis di stĩcte pꝫ qꝛ diuersimode obligant respondẽtẽ prima enim obligat ad dubie sustinẽdum et positio ad su stinendũ affirmatiue. Ad rõnes in cõtrarium. Ad ꝑmã cũ dicitur du bie positio nõ videtur aliud ꝙ posi tio dubij dr ꝙ illa iterp̃tatio nõ va let nã positio dubij non est dubie positio sed potius prefixio alicui⁹ ꝯñtis siue dubium siue verũ notũ ad sustinẽdum dubie ꝙ illa interpre tatio ẽ mala. Ad scdam nego assũ ptum scilicet ꝙ nichil differt dicer dubie pono tibi sortem currere et pono tibi tu dubitas sortem cur rere qꝛ hic obligata sũt simplr disti cta ꝑma em̃ obligat ad sustinendũ hãc dubie sortes currit. Scda ꝟo obligat ad sustinẽdũ hanc affirma tiue tu dubitas sortem currere q̃re ille obligationes multũ differunt in obligatis. Et similiter ĩmõ obligan di q̃re distinguũtur ex quo pꝫ ꝙ du bie positio non ẽ positio ꝟ sunt di stincte species et hec de dubie posi tiõe sufficiant. Et sic est finis terti capituli ꝛ vltimi et per consequẽs totius tractatus.

Impressum

est ꝟ opusculũ i celeberrima vrbe. Paris in vico scĩ iacobi ad intersi nũ Argentee clauis ꝓpe paruũ põ tem per georgium mittelh⁹. Anno M.CCCC.lxxxix.

Defontenais

C. Flandin [illegible]

una quod fecit [illegible] [illegible] [illegible] pem [illegible]

quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] dubie sentent [illegible] [illegible]

[illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

aliquando [illegible] ambigen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ad [illegible] quem [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] singulis diligentius [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] divisio [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] hanc esse [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] due sub[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]

Aliud [illegible] est · [illegible] si sequitur hoc [illegible] quidam
[illegible] quidam [illegible] [illegible] hoc [illegible] est
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
· i · [illegible] [illegible] ut sicut simpliciter
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] intelligat [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. P[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] duo
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

susceptiuum est aquilinum autem esse uel simum uel colora-
tum alio non intendit et remittitur. Cum igitur tres
species considerentur differentie et cum quedam sint separabiles
alie uero inseparabiles et rursus inseparabilium cum
hee quidem sint per se alie uero per accidens rursus ea-
que per se sunt differentiarum alie sunt secundum quas
diuidimus genera in species alie uero secundum quas ea que
diuisa sunt specificantur ut cum per se omnes differentie
huiusmodi sint animalis animati et sensibilis et insensibilis
rationalis et irrationalis mortalis et immortalis quod ea que animati
et sensibilis differentia constitutiua est substantie animalis est
enim animal substantia animata sensibilis eaque autem mortalis et in-
mortalis differentia rationalis et irrationalis diuisiue sunt differentie anima-
lis per eas enim genera in species diuidimus sed ea quidem
que diuisiue sunt differentie generum completiue constitutiueque
specierum diuiduntur enim animal rationali et irrationali differentia et rur-
sus mortali et immortali differentia sed ea que est mortalis

[illegible] dicta [illegible] sunt homines [illegible]
[illegible] lic [illegible] sit [illegible]
[illegible] sic [illegible]
[illegible] divisa sit [illegible] differentia [illegible]
[illegible] et [illegible] quantitate [illegible]
[illegible] Cum [illegible] eadem aliquando accipere [illegible]
[illegible] sunt [illegible] diversitate [illegible]
[illegible] est [illegible]
[illegible] que [illegible]
[illegible] sunt [illegible] magis [illegible] que sunt [illegible]
[illegible] habent
[illegible] plus [illegible]
[illegible] neque [illegible] homini [illegible]
[illegible] neque [illegible] nam [illegible]
[illegible] plurimum [illegible]
[illegible] quod [illegible] opposita [illegible]
[illegible] aliquid [illegible]

Remontage effectué par l'atelier de reliure
de la Bibliothèque Nationale (1949)

